

Het tweede deel van de Amsteldamsche schouwburg; of de nieuwe bey-korf

bron

Het tweede deel van de Amsteldamsche schouwburg; of de nieuwe bey-korf. Barent Koene, Amsterdam 1769

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_twe009twee02_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de [gebruiksvoorwaarden](#).

De drukker aan de zangers.

Komt Zangers die Uw wil vermaaken
 Neemt deeze Beye-Korf terstond,
 Hier in is Stof voor Raare Snaaken,
 Hier vind gy Honing voor Uw Mond;
 Om 't zoetste zoet daar uit te zuigen:
 Of Liederen die Uw best behaagt.
 'k Verzeeker Uw, gy zult betuygen,
 Dat het met Roem de Lof weg draagt:
 Van een der Fraayste Liedeboeken
 Die men ooyt Hier of Elders vond.
 Komt dan Liefhebbers uit de hoeken,
 En koopt dit Liede-Boek terstond;
 Kon Uw het Eerste Deeltje behaagen
 Van Amstels Schouwburg? niet min
 Zult gy na 't Tweede Deeltje vraagen;
 Want, watje zoekt, dat vinjer in,
 Van het Nieuws dat Heeden werd Gezongen.
 Koop dan dit Boekje wie gy zyt,
 't Is goed voor Ouwe en voor Jongen:
 Voorts ben ik tot Uw Dienst bereid.

S Koene.

***Het tweede deel, van de Amsteldamsche
schouwburg, of de nieuwe Bey-korf.***

Een Amourues Lied.

Op een Aangenaame Wys.

Schoon Cathrina Beeld der Beelden,
 Gy hebt myn Ionghert doorwond:
 Uws gelyk die vind men zelden,
 Door de gantsche Wareld rond:
 Gy zyt vol Bevalligheden,
 Want uw Oogjes als Corael,
 En uw jonge frissche Leeden,
 Die vercierien 't altemael.
 Ionkman 't zyn maer Bagetellen,
 Die gy altyd aen myn doet:
 Ik ben een Dogter klein van Gelden,
 Groot van Staet maer weinig Goed;
 Ik en hebbe niet te roemen
 Als op my Roesje zoet van geur,
 Ionkman daer op kan ik roemen:
 Want het staet nog in zyn Fleur.

Gy mag wel spreken van gelukken,
 Schoon Cathrina onbesmet
 Die uw Roosje eens zal plukken,
 En dat op 't Echte Bed:
 Mogt ik eens to myn vermaeken,
 Geven uw een Kusjen zoet!
 Op het bloos van uwe kaken,
 Heel gerust waer myn gemoet.

Ionkman ik ben bereid te Trouwen,
 Maer van myn Eer verzekert wees,
 Te buyten gaen zal ik my schouwen,
 Aen de Wellusten van het Vleeschs
 Als my Eertje is gestolen,
 Moe tik uw vallente voet,
 Het is ver genoeg gekomen?
 Als men de Ionkmans bidden moet.

Lief gy staet in myn behagen,
 Ik zal u kiezen voor myn Vrouw;
 Ik heb uw een vraeg te vraegen?
 Om niet te quetzen onzen trouw,
 Ik zeg uw Lief zonder malitie,
 Maekt daer in geen ongenugt,
 Daer is een Maegt van klein Conditie:
 Die's van my met Kind bevrugt.

Wel 'k zou uw dan niet begeeren,
 Ionkman het is uw mislukt,
 Die met een ander gaet spanceeren;
 En die een Eerbaer' Maegd verdukt,
 Gaet by uw een Dogter zwanger?
 O vervloekten ligten aerd!
 Gaet dan heen en wagt niet langer;
 Eer dat zy het Kindje baert.

Lief, 'k en wil uw dog niet storen,
 Weest goedertierig en verduld?

Wild eens na myn reden horen,
 Want het was haer eygen schuld:
 Sy was zeer ligtelyk te vreedden,
 En het was ook met haren zin,
 Hare frissche Jonge Leden,
 Te besteden tot de Min.

Ionkman 't zyn maer valsche streken,
 't En zal uw niet verschoonen Vrind,
 Gy weet zoo minnelyk te spreken,
 Dat gy een Dogters graci wind?
 Door Beloften van te Trouwen,
 Brengt gy haer in het geweene!
 Maer 't zal uw hier namaels rouwen,
 Wee die leid den eersten steen.

Lief ik zal haer conzenteeren,
 Vragen aen de Maget teer
 Wat zy wel zou pretendeeren;
 Voor 't verliezen van haer Eer?
 Ionkman zwygt dog zonder falen,
 Gy en kond dog ongetrouwt
 Een Maegd haer Eer niet betalen,
 Met geen Honderd Tonnen Goud.

Nieuw Lied, op de Heedendaagze Spreekwoorden.

Stem: Luystert zaam gy Jonk Gezellen.

Vrinden ik moet wat raers Verhalen:
 Van veel Woorde na myn onthoud:
 Ben jy 't Koo, zo hoord men malen,
 Neen het is zo waer Rombout?
 'k Seg 't is Piet,

Bekakje maer niet,
 Soo zeid met Griet!
 Want ik heb nog geen schoone Hemde,
 Voor een Saturdag zoo je ziet.

2.

Als men gaet de Stad door wandelen,
 Hoord men Oud en Jong op straet,
 Van deze alias woorden handelen,
 Ben jy het Koo is al haer Praet,
 Ben jy 't Yzak,
 Tot uw gemak,
 Met de Ryszak,
 Heb jy nog twee aerdige dingen,
 Siet dat jy je maer niet en bekakt.

3.

De Straet Loopsters hoord me ook kalle
 Ben jy 't Rombout, neen 't is Piet,
 Bemiggeld je niet hoord men ook mallen
 Ook dat woord bekakje maer niet,
 Wat zieje bars,
 Wat toonje een mars;
 Ik kakje wat vars;
 Ia ook meer and're woorden?
 't Woord van Naa vergeet ik ook niet.

4.

Oorlof Swierders en Nagt Uylen;
 Ben jy het Koo, Neen 't is Rombout
 Men hoord dat woord in hoeken en kuyle
 Van Piet ook Naa myn onthout,
 'k Bakje een Worst:
 Met een onderkorst,
 Wat toonje een borst,
 Ik wil jou een beuling kakke:
 Drinkt dan toe eens voor den dorst.

Een ander Lied, op de Spreekwoorden.

Op een Aangenaame Vois

1.

Wat ziet men hier aen alle kant,
Een Troep van Gekken in ons Land?
Elk roept ben jy 't Koo:
Neen zyt de Gek het is Rombout,
Hoe d'een den andere voor Gek houd;
Het is spotterny voor Ionk en Out,
Maer alsje het wel beziet;
Lagt d'eene Gek om d'andere niet.

2.

Het is 's avonds laet of 's morgens vroeg
Het is op de Straet of in de Kroeg,
Elk roept ben jy het Koo?
't Zy op wat plaets dat jy verkeerd,
Hoe d'eene Gek het d'andere leerd,
Maer ziet hoe datje word ge-eerd,
En weet zonder fatzoen,
Is 't best by Koo te doen.

3.

Wanneer de Meisjes op de Baen,
Of als zy 's Nagts uit krolle gaen,
Roepen zy ook ben jy 't Koo;
Zoo Lokken zy de Klantjes aen:
Den eene blyft in den andere staen,
Niemand weet waer het komt van daen:

Is 't niet een mal Spreekwoord,
Den een helpt den ander voort.

4.

Fransche Koo van 't Ianhansies-pad,
Nu wel bekend in onze Stad,
Uind ook mee zyn Schat;
Haegsche Wie met haer Koekjes ziet:
En Koo Vars water tot menig verdriet,
Die het meeste heeft hy 't Liefste ziet:
Hy roept niet Rombout of Koo,
Maer leeft 'er van zie zoo.

5.

Oorlof nu hier gy Ionk of Oud,
Roept aen geen Koo nog aen Rombout
Dat men je voor geen Gek en houd;
Hebt gy een Uriend noemd hem Koezyn,
Dat heeft al vry wat beter schyn,
Al was hy dronke als een zwyn,
Op dat men daer van maekt geen Lied,
Gelyk nu is geschied.

Het Nieuwe Fourtuin vermeerderd met 12 versjes

Op een Aangenaame Vois.

1.

Waer is 't Fortuin nu ras:
Zoo haestig weg gevlogen,
Dat myn laest gunstig was,
Heeft myn door Min bewogen?
Maer als het is voorby,
En in de hoogste graet,
Maer ziet dan is het fey!
Het is helaes te laet.

2

Een Iuffrouw principael:
 Die myn haer Trouw quam vlyen:
 't Scheen wel een plaets Rojael,
 Maer ach het zyn maer lyen;
 Om te krygen vry,
 Als tot haer minteneur,
 maer ach het is voorby;
 Daer ik zoo lang om treur.

3.

't Fortuin diende myn zeer,
 En dat in korte Dagen;
 Hoord hoe ik onlangs weer,
 Myn liefde op kwam dragen;
 Aen een Iuffrouw van de min,
 Daer quam ik als een Heer:
 Die myn in het begin,
 Diende na myn begeer.

4.

Het is een groot Geluk,
 Als het Fortuin wil dienen,
 Dat myn hielp uit den Druk,
 En myn niet liet alliene:
 Een zuyker zoete meid:
 Als ik niet op haer let;
 Is 't haer een groote spyt,
 'k Uerlies haer in het Bed.

5.

Ik kreeg van haer zoo veel,
 Dat ik niet kan opnoeme,
 Uan alles fris en eel;
 Wat ik maer dogd of droomde;
 Kom ik by haer te gaen,
 Zy zyt myn hondje lief,

Waer wild gy nu weer aen,
Het is tot uw gerief.

6.

Of heb ik geen meer Geld
Ik kan haer maer aenspreken,
Dat myn zoo dikmaels kweld:
Sy geeft myn alle Weken:
Al om tot myn vermaek:
Te drinken een Fles wyn,
Of wat 'er in een zaek,
Kan op gesloten zyn.

7.

Nu gaen ik alle daeg:
By veele groote Heeren:
Die myn ook even graeg,
Met plyzier diverteeren?
Maer ik schep geen vermaek,
Als in de Libertyd
O wat een schoonder zaek:
Die zulk een Dogter vryd.

8.

Ik dank de Timmerman,
Met het blaewe Cammezooltje,
Die weet 'er ook wel van:
Ik greep zyn heele kooltje?
't Is waer ik zing een Lied,
Ik voer geen ploeg of schaeft:
Ik schryf dit zoo gy ziet,
En blyf altyd een slaef.

9.

Ik leefde zonder pyn:
Met zwelgen en braef drinken,
'k Moest by de Borsten zyn,
Uit Iagen of uit Vinken:

't Was Herberg uit en in,
 Kom Hospes geef een Fles:
 Ie geeft myn veels te min,
 Ook op al was 't 'er zes,
 10.

't Was alle daeg weer aen,
 Uit Vissen of uit Reijen:
 Ik spotte met vermaen,
 Weg met die santezyen,
 Het moet 'er nu op staen,
 Het kander rykelyk af:
 Wild maer een Hoentje braen:
 Aardappelen zyn maer draf.
 11.

Ik leef de zeer zerman,
 Gelyk de grootste Heeren,
 met Dames van de trant,
 Daer ging ik by spanceeren,
 Gestadig in de wyn,
 Op Cruk of Kolfbaen,
 maer ag het is fenyn:
 Het is met myn gedaen.
 12.

Oorlof gy Bollen al:
 Gy Dames en gy Heeren,
 Als het Fortuin uw diend,
 Wild het maer minteneren,
 Want als het is voorby;
 Veel snelder dan de Wind,
 Ziet dan is het maer fey,
 Men geen Getrouwheid vind.
 13.

Zoo leefde ik Nagt en Dag,
 In Kotten en Bordeelen

Als 't Geld maer duuren mag,
 Sal 't Leven niet verveelen
 maer 't is al op een weg,
 myn Geld vloog heen als Wind,
 Ik had geen overleg;
 En zocht heel ontzind.
 14.

Komt spiegeld u aen my,
 Wie dat gy ook mag wezen,
 't Fortuin is geen gety?
 Gy moet haer vrugte vrezin;
 Pak aen dan als gy ziet,
 het komt niet na u toe;
 Wanneer 't eens heene vlied,
 Is het braef arremoe.

Een Nieuw Lied.

Op een Schoone Vois.

Toen ik onlangs de schoonheid zag:
 Der poezele Cesimeen,
 Trof my de Min met slag op slag,
 En quetste myn met een;
 Myn geest verrukt door haer Gezigt;
 Eyst dat ik tot haer Lof-gedigt
 Op zing, op zing, op zing.
 Volmaekte schoone Engelin,
 ô Proefstuk der Natuur,
 Myn hert dat brand om uwe Min,
 En is zoo heet als vuur,
 Stort in u schoot myn Minnebrand.

En steekt myn tot een onderpand,
U mond, u mond, u mond.

U ooge slae met tindelend ligt,
Zoo ras gy maer een lonk
Wilt schieten op myn aengezigt:
Gestaeg een nieuwe vonk,
Sy schittert met haer bruyne glans,
En maekte dat myn Siel althans,
Staeg kwynt, staeg kwynt, staeg kwynt.

U Mond op 't aldernest besneen,
U Lipjes mals en rood,
Vertoone meer aenminnigheen,
Als venus naekste schoot,
Die Lipjes stupte als Corael,
Ach mogt ik doch myn wil eenmael
Daer in, daer in, daer in.

Lief waerdig Halsje met blank haer
van agtere schoon gekrult:
Met Minne-lokjes door elkaer,
Van vrouw Natuur gehuld:
Myn Sieltje broeid met minne lust
Soo ras myn mond het halsje kust;
Met vreugd, met vreugd, met vreugd.

U Boezem poesel mals en teer,
Puylt door de linde heen,
Met golfjes op een walmpees neer,
Vol van aenlokkelykheen,
Daer schuylt niet als een eerbaer vogt,
Ag dat ik daer mee leffe mogt,
Myn dorst, myn dorst, myn dorst.

U handjes zagjes als fluweel,
Met Adertjes door sneen
Die ik op 't alderbest verbeel,
By levend marmer steen,

Doen myn staeg wensche om daer in,
 Te leggen drome van de min,
 Op Bed, op bed, op bed.

Ik zwyg nog stil van al het geen,
 Van 't schoon voor 't oog bevryd;
 Wel dubbeld waerd is aengebeen.
 En tienmael werd gevryd,
 Ter plaetze daer ik sterf van min;
 Daer Venus met haer Huisgezin,
 In woont, in woont, in woont.

Dat plaesje lief dat Ruigbegroeid?
 Beplant zen alle zy
 Dat om de Maend eens werd besproeid,
 Daer hoeft geen Regen by,
 Dat plaesje Lief dat niet ontbreekt;
 Dan dat men het met een Kraen ontsteekt,
 Of boord, of boord, of boord

Ach Lief waer ik zoo wellekom,
 Dat ik met het hoeft voor uit:
 Eens in dit Heilig Heiligdom;
 mogt doen gelyk een spruit,
 Gewis gevoelde in u Ziel,
 Geen Vreugde die u zoo beviel,
 Als dat, als dat, als dat.

Een Vermaakelyke Droom.

Op een Aangenaame Vois.

Als Jupyn kwam sluipen,
 Eensjes by Diane,
 Brak het dak door druipen,
 Van zyn goud aan twee,

door deeze list,
Door deze list,
Quam hy haar groeten,
Neen wyfje lief,
Gy doet myn zugten,
Al zag ik een,
Al zag ik een,
Bepluimt op 't hoofd,
door uwe geile lusten,
Word onze min geklooft.

Nu zal ik myn gaan wreken,
Liederlyke Vrouw,
U zal ik doen steken,
In een Haagsche kouw;
Of in een Zaal,
Of in een Zaal,
Van vier muuren,
daar ridsigheid,
daar ridsigheid,
Haar doelwit mist,
daar gy kan betreuren,
Uwe geile lust

Daarom trouweloze,
Seg ik u vast wel,
doet uw hoofd vry sieren,
Met een zottebel,
Want ieder zal,
Want ieder zal,
Ons Naam verbloemen;
Uw Naam zal zyn;
Uw naam zal zyn;
Trouweloze Zus:
En myn zal men noemen,
Kornaribus.

Myn Huyze en myn Erven,
 My verstant raakt aan 't zwerven,
 Myn Paarde en myn Koe,
 Liepe ik weet niet waar na toe.

Maar boven al myn wyf,
 Dit vrolyk tydverdryf,
 Dat wierd my ook ontnomen,
 Ik dagt wat drommels droomen,
 Is dat niet wonder raars,
 't Komt uit de Koe zyn naars.

Myn beste zwarte Koe,
 Stont na myn rustplaats toe,
 Begon zyn staart te slingeren,
 Bestruyfde by myn vingeren,
 Myn Paarden en myn Koe;
 Liepe ik weet niet waar na toe.

Een Minne-klagt van een Herderin over de afwezigheid van haar Herder.

Op een Schoone Vois.

Moet ik nu nog langer leven,
 Cupido in deeze stryd,
 Wild myn verligtenis geven,
 In myne Ionge tyd,
 Ik zal 't den Hemel klagen,
 En ook het Firmament,
 Dat ik myne jonge Dagen,
 Moet verslyte in elend.

2. Den Herder dien ik minde,
En dien ik zwoer myn Trouw,
Onder deez' groene Linde,
Maer eylaas verlaet myn nouw,
Hy die myn Schaepjes hoede,
Met vreugd zoo menig nagt,
Terwyl dat ik in ruste,
Met vreugde by hem lag.

3. Maer na veel zoete reeden,
Zoo blyft hy van myn af,
Dat zal myn nog doen treden,
Tot in het duyster Graf,
ô Boomen zoete Vrugten!
ô Waterstroomen zoet!
Voldoet dog myne lusten,
Eer dat ik sterven moet.

4. Ach Herder dien ik minne,
Gy hebt myn hert doorwond!
Gy noemde myn Vriendinne,
Gy kuste myn Mond,
En uwe zoete woorden,
Bekoorden myne zin,
En uwe Minnelonken,
dwongen my tot de Min.

5. Zult gy dan nog langer toeven,
Te komen eens by myn,
Dat zal myn nog bedroeven,
Hebt deernis met pyn,
Stuur al uw Minneklagten,
Naer uwe Minnares
Die uw hier zal verwagten,
By deeze Waterples.

6. De zon verligt zyn Straalen,
Dus blyft zy in haar rust,

Onder deez' Groene hagen,
Daer neem ik myne rust,
En dat hy myn ontwaekte,
Wat vreugd was dat voor myn,
Dat hy myn wakker maakte,
Gedaen was al myn pyn,
7. Ras op dan Engelinne,
'k heb uw zoo lang gezogt,
Gy weet dat ik u minde,
Wat hebt gy dus gedogt,
Dat ik niet ben gekoomen,
Op de bestemden tyd:
Ik heb u zoo lang vernoomen,
Schelt dog al myn schulden quyt.
8. Ik heb u zoo lang verkooren,
Lief voor myn Egte Vrouw,
Wy zyn voor een gebooren,
Ziet ik blyf u getrouw,
Laet droefhied ende zugten,
Maer vaaren 't is nog tyd,
Wy zullen met genugten,
Leven in Eerbaerheid.
9. Komt Herders by malkanden,
Op deeze Bruylofts feest,
Van daeg zoo zal Leander,
Weest vrolyk om het meest:
Wilt spelen op de Fluyten,
Brenge Bas, Fiolen by,
Komt Coridon met Luyten,
En speel een Melody

Vreugden-Zang, op de Inhaaling van Haare Hoogheeden, Willem en Wilhelmina, Prins en Princes van Oranje, in 's Gravenhage den 9 November, 1767.

Stem: Hoe zal ik dat verstaan Rozely, Of: Viva dan Oranje, Viva dan de Prins.

1.

Wat is den Haeg verheugd om den Prins,
 wat wil men gaen beginnen,
 Men hoord de Pauk Trompet hier en gins,
 't Is om de Gemalinne van de Prins,
 Wellekom Vorstinne, Wellekom van daeg,
 Wellkom Vorstinne, in ons 't Gravenhaeg.

2.

Tot eer der Princes en haer Gemael,
 Zoo vlegt men groene Kranssen:
 Kom schenk tot aen de rand de Bocael,
 En wilt eens lustig danssen altemaal, Ec.

3.

Daer komt Prins Willem met zyn Deel,
 Uit PruysSENS Bloed gesproten
 Hoezee! Viva! laet Bassen een Veel,
 De Vreugde dog vergroote door gespeel, Ec.

4.

Geen wonder dat den Haeg staet Beboud,
 Met kostb're Eere zuylen,
 Een yders Tong die werd een Herout,
 Om dat ons Willem een Vrouw heeft getrouw Ec.

5.

Daer komt 't Doorlugtig Paer Aengereen:

't Geschut dat hoor men klateren,

Den wakkeren Schutter is op de Been,

Verblyd hem over dit gewensche Intreen, Ec.

6.

Den Hemel besproeid met frisse Douw,

De Zaden van Oranje,

Dat wy tot zonde Vreugde al gouw;

Bevrugt zien ons dierbaer Oranje-Vrouw, Ec.

7.

Het brengt al wat Homasie toe,

De Nyt die kan 't niet weren,

Wie wyst ons dog de regte Hoe,

Men is d'Orangevreugde nimmer moe, Ec.

8.

Gelyk gy onze Vorst hebt onthaeld,

Onthaeld wy uw weder,

En willen 't geenzints laten onbetaeld

Wy hoopen dat daer nimmermeer aen faeld, Ec.

9.

Wy alle nemen van nu voortaan

U aen als onze Moeder:

Viva! Hoezee! 't zal alles wel gaen,

Als g'ons als een voedster voor zult staen, Ec.

10.

Daer op eens Gedronken in 't rond,

De Roemers moeten Klinken,

Van Hart en Hand en uit een heusche Mond:

En ook nog uit een Patriotze grond! Ec.

11.

Geluk dan onze nieuwe Vorstin:

Uw ingaen zy in Vreede:

Toen Uw te zyn een Moeder van de Min:

Regt na myn Vorst Oranjes hart en zin: Ec.

12.

Den Adelyken Stoet van Holland?

Die vlegte Heil Laurieren:

Den Rigter zelfs die ons de Vierschaer spant,

Zie dog wat Zeegetekens dat hy plant, Ec.

13.

Den Adelaer en Leeuw speelmeid:

En strelen nu malkander;

Al tart het leepig oog van de Nyt,

Blyft dog Oranje boven: Dat 's gezeid: Ec.

14.

De Maegd zit in haer Thuyn nu verbleid;

Met Speer en Hoed verheeven;

Haer trouwe Min omvat haer wederzyd?

En Kroone haer beider Hoofde t'aller tyd: Ec.

15.

Paert dan u Vreugd met my Groot en Kleyn,

En wilt Oranje minnen;

Zoo lang het Bloed de Leevenskrachten reyn!

Bestraelt, zoo zal dit Paer my dierbaer zyn, Ec.

16.

Daer is geen slegter Ras in myn Land?

Als die Oranje Haeten;

Dat voorwerp daer zoo meenig offerhand,

Voor Hemelwaerds welriekend word gebrant Ec.

17.

Myn Hert springt op van vreugde in my;

Oranje komst is heeden:

November maend die maekt my zoo bly!

'k Wil ook van vreugde zingen met de rey, Ec.

18.

Ik wens zoo lang de Zon en de Maen

Haer Schyn en Ligt zal geeven,

Dat zoo lang mag in Nederland opgaen

Oranje: En geduurig bloeiend staen, Ec.

19.

En dat wanneer zy eens word verplant,
 Dat dan dien Boom mag praelen
 By God: die myn Oranje en my Land
 Altoos gedaen heeft gunstig onderstand, Ec.

20.

Den Hemel maekt d'Oranje-Vorst bekwaem,
 Met ligt in zyn vermoogen
 Dat dog de aloude Glorieryke Faem
 Verkrogt blyft aen dien liev' Orange Naem:
 Dan zal hier Oranje, en namaels boven ryn,
 Namaels boven zal het dan Oranje zyn.

Vrysters-Klagt, over het verlaaten van haar Minnaar.

Stem: Jager waar gaat gy aan &c.

Waer zal ik myn klacht volende,
 Ben ik niet myn Liefje quyt,
 Waer ik myn keer ofte wenden,
 Is het voor myn niet een spyt;
 Nu zoo heeft hy my verlaten,
 En nu zit ik in 't geween,
 Wat voor vreugt kan myn vermaken,
 Ach mogt ik hem nog eens zien.
 Ach! ach was ik nooyt gebooren,
 Dan zoo had ik noyt geen pyn,
 Al myn vreugde is verlooren:
 Ach waer mag myn Minnaer zyn!

Nu dat ik hem heb gegeven,
 Myn teer Maegde schoot,
 Maer nu is hy weg gebleven?
 En hy laet myn in den noot.

Zyn liste tong ging my verleyen;
 En daer toe zyn liefaligheyt;
 En zyn bidden: smeeken: vleyen;
 Dat heeft my wel haest verleit!
 En daer toe zyn schoone woorden
 Die hy my te vooren ley?
 Gingen my myn hert bekooren
 Nu ben ik myn Maegdom quyt.

Hy heeft my beloofd te trouwen:
 En dat ook in eerbaerheyt!
 'k Hoop het zal hem nog wel rouwe;
 Ach en waer 'k nooyt gevreid:
 Maer 'k geloof qua klappets tongen,
 Hebben hem van myn verleyt,
 Ach waer toe bin ik gekomen:
 Is het voor my niet een spyt?

O felle doot wilt my doorschieten
 Met een snelle pyl een boog,
 Mogt ik van u wraek genieten
 Dat het door myn hertje vloog:
 Dan waer ik uit pyn en smerten;
 Uit die droevig aerdsche dal
 Daerom wilt myn nu verpletten
 'k hoop hy my verlossen sal.

Jonkman.

Wie hoor ik zo droevig klagen?
 Wat hoor ik daer voor gekriël!
 Het confencie komt my knagen,
 My dunkt 't is my tweede ziel
 Ach waer toe ben ik gedwongen,

Dat ik haer verlaten heb,
 Ik vervloek qua klappers tongen
 Die my daer toe geraden heb.
 Kom myn lief myn uitverkoren
 Kom myn over tweeke ziel:
 'k Wenschten noit te zyn geboren
 Is het niet dwase een siel:
 Dat ik u had laten varen,
 't Was de valsche tongen min:
 Laet ons in den Echt vergaren
 En gaen macken een begin.

***Een Nieuw Lied, ofte Zaamenspraak, tusschen een Zwartin, en een
 Hollandze Jonkman.***

Stem: Als 't begint.

Adieu Ionkman, welkom hier,
 Hoe staet gy gedagten,
 Of komt gy hier om myn pleysier,
 Hoe staet gy hier te wagten:
 Gy staet gelyk als eenen droom;
 Ionkman gy hebt geen lusten:
 Hier onder staet een groene Boom,
 Laten wy wat rusten.
 Met u ben ik bereyd te gaen,
 Myn alderliefste Zwartinne;
 Als daer groene Boompjes staen:
 Maer wat zyt gy van zinne
 Bent gy getrouwt hebt gy een Man,
 Wat duivel hoor ik schieten:
 Had ik vuur, ik stak eens an,
 Het zou my niet verdrieten.

Ach neen Jonkman, ik heb geen man
 Maer wild jy 't met myn houwen,
 Ik zal u geven wat ik kan,
 Dat is goed zoo als Trouwen,
 Wil gy dat doen gelooft my vry,
 U Voeten zal ik wassen:
 Als gy uitgaet komt maer by my,
 Ik zal u wel oppassen.

By u te hoduen dat doen ik niet:
 Myn alderliefste Meisje,
 Want zoo raekt menig in 't verdriet:
 Maer nog wel voor een reisje,
 By u te blussen myn Minnebrand:
 Maer niet by u te houwen,
 Ik denk op 't Lieve Vaderland:
 Daer vind men schoonder Vrouwen.

Europeaenders zyn 'er veel,
 Die 't met ons Meisjes houwen:
 Zy krygen by ons Kinders klein,
 En ook wel met ons Trouwen,
 Al zyn wy zwart, Wy zyn tog goet:
 Ionkman dat zyn maer wangen
 Wy hebben daerom zoo wel rood bloet
 Gelyk een Europeaender.

Dat gy daer zegt, dat is wel waer
 Myn alderliefste Meisje,
 Myn dunkt ik worde al zoo raer,
 Ik wou graeg een reisje,
 Eens tikketakken na behoor
 Wel wat is dit te zeggen:
 Viva, Viva, Ik ben bereyt,
 Kom laet ons wat gaen leggen:

Ionkman gy spreek me na me zin:
 Wy zyn over een gekomen

Gy toond my nu wedermin;
Daerom heb ik u genomen,
Ik ben u Vrouw, En gy myn man
Daer op zoo gaen wy henen,
Als na myn huys, Ik zag u dan,
Daer zullen wy met eenen.

Het was een Meisje die was zwart:
Tog figeland van leden,
Haer Borsjes rond en yzer haert,
Haer oogjes die flankeerde,
Gelyk de sterre aen 't Frimament
De reste zal ik wel zwygen,
Haer naem die blyft hier onbekent,
Want zy zou myn bekyven.

Het leste versje kan ik niet
Te degen wel van buyten,
De Schryver krygt hier in verdriet,
Daerom zal ik hier sluyten,
Die dat nieuw Liedje heeft gedigt
Het was in 't groene grasje,
En die dit Liedt niet lezen kan,
Die likt zwarte Sryntje het Maersje.

Een Nieuw Bruilofts Lied.

Stem: Hoe zoet is daar de ?&c.

1.

Wy all', die hier vergadert zyn,
Moeten verheugd van geest:
Te zamen trekken eene lyn,
Op dit hoogwaardig Feest,
En zingen met een bly geluid:
Tot eer van Bruidegom en Bruid;
Hoezee! hoezee! hoezee.

2.

ó Bruid en Bruidegom, zo waard!
Voor uw Geslagt en all'
Die hier te zamen zijn vergaerd.
Hebt nu een welgeval?
Dat wy met hart, met ziel en mond,
U wenschen, uit zuivre grond,
Geluk! geluk! geluk.

3.

Wy wenschen dat 't Alziende-Oog,
U van rondom bestraeld
En zend zyn zeegen van om hoog:
Dat die gestadig daeld;
Gelyk een milde reege neer!
Dit wenschen wy, en ook nog meer?
Geluk! geluk! geluk.

4.

Dat is te zeggen, binnen 't jaer:
Een Spruit die weelig groeid,

En zonder rampen of gevaer
 In 't Hemels gunste bloed:
 En zyne vrugte wyd en zyd;
 Tot vreugd van 't heel geslagt verspreid!
 Hoezee! hoezee! hoezee.

5.

Wy hebben lang na dezen dag
 Verlangen uit gezien,
 En wyl 't ons nu gebeuren mag,
 Moet alle droefheid vlien:
 Heft dan de vreugden in den top;
 En zingt met een verblyde krop:
 Hoezee! hoezee! hoezee.

6.

Kom schenke wy een glas met wyn!
 En doen zo in het rond;
 Zo kan men 't beste vrolyk zyn,
 Tot eer van dit verbond:
 Men drinkt het leeg en schoontjes uit?
 En Wenschen Bruidegom en Bruid;
 Geluk; Geluk; Geluk.

Een nieuw lied.

Stem: Als 't begint.

Als Jupyn kwam sluipen,
 Eensjes by Diane,
 Brak het dak door druipen,
 Van zyn goud aan twee,
 door deeze list,
 Door deze list,
 Quam hy haar groeten,

Tot op 't dons,
 Tot op 't dons,
 daar Venus rust,
 Het Goud kan boeten,
 Snoode Minne-lust.

Wat was dat uw porden,
 Tot uw eige Knegt:
 Tot een boel te worden,
 Zeg dit my eens regt,
 Of dogd gy 't niet,
 Of dogd gy 't niet,
 dat het besmette,
 Van het Egte Bed,
 Van het Egte Bed,
 Ooit strafloos bleef,
 door snoode wetten,
 door de wraak gesteeft.

Was dat u tergen,
 Tot u heilloos spel;
 Kan gy my niet vergen,
 Al om uw gekwel,
 In wettigheid,
 In wettigheid,
 Te hulpe komen,
 Maar 't is te laat,
 Maar 't is te laat,
 Van het beest,
 Als uw lust ontnomen,
 die de kuisheid vreest,

Zyn hier dan geen vrugten,
 Van 't egte goud,
 dat gy myn doet zugten,
 Myn trouw ontrouw:
 Neen wyfje lief,

Neen wyfje lief,
 Gy doet myn zugten,
 Al zag ik een,
 Al zag ik een,
 Bepluimt op 't hoofd,
 door uwe geile lusten,
 Word onze min geklooft.

Nu zal ik myn gaan wreken,
 Liederlyke Vrouw,
 U zal ik doen steken,
 In een Haagsche kouw;
 Of in een Zaal,
 Of in een Zaal,
 Van vier muuren,
 daar ridsigheid,
 daar ridsigheid,
 Haar doelwit mist,
 daar gy kan betreuren,
 Uwe geile lust

Daarom trouweloze,
 Seg ik u vast wel,
 doet uw hoofd vry sieren,
 Met een zottebel,
 Want ieder zal,
 Want ieder zal,
 Ons Naam verbloemen;
 Uw Naam zal zyn;
 Uw Naam zal zyn;
 Trouweloze Zus:
 En my zal men noemen,
 Kornaribus.

Graf-Schrift van de Agtkante Boer.

Stem: Van Urbanus en Izabel.

Dit Houd dat is myn graf wat leid'er aen gelegen:
Den Hemel niet te Min die is tot my genegen,
Dewyl dat die myn lyf zoo gunstig overdekt,
En om myn dode Lyk een blaauwe Combestrekt.

Hier by is 't aerde graft niet weerdig om te pryzen;
Door enkel duysterheid daer al de leden yzen,
En daer een vuilen stank een pier of Pad of slang,
Een Worm, een Mot, een Maet, ons quelt jaren lang.

De Honden vuyl gedrog die zeiken op de graven
En dat en is geen zap om menschen mee te laven,
Zy rukken nu en dan ook onder uyt een steen,
Een Schinkel, Bekkeneel of eenig ander been.

Maer dat is niet genoeg daer komen slimmer tyden,
Men moet daer nevens hem ook andere Lyken lyden:
En die zyn vol van stank en van onguren lugt:
Zoo dat ik voor het graf ook altyd was bedugt.

Men quelt den dorren Romp en breekt de naekte Leden
Men brengt een zwaere last van groote blaauwe steenen:
Tot midden op het lyf zo dat het leid gebukt,
En door een zwaere last ter hellen neer gedrukt.

Maer ik in tegendeel ben in de lugt verheven:
 En myn is korten weg ten Hemelwaerd gegeven;
 Ik vrees hier geen Serpent geen pad of vuylen Hond:
 maer ben een fraey geregt voor zoete vogelen mont

De Vogelen in de Lugt die komen my omringen;
 En komen met vermaek wat om my henen wringen;
 En strelen met haer vlerk en drinken tot haer loon
 Myn eenig waerde pand en kusjes van de koon.

De wolke altemaal die komen myn besproeijen
 De aerd' doet onder myn veel zoete bloempjes groeijen,
 De Zon dit lagt my toe wat dient'er meer gezeid,
 Ik word van Hem: Aerde getroetelt en geleid.

Men hoord nog meenigmael dat myn de luyde pryzen:
 En dat zy na myn toe met hand en vinger wyzen,
 En zeggen overluid hier gaende langs het land:
 Ter eren van myn graf hoe lustig hangt die quant

Ik lag de Wereld uit met schimperge streeken:
 En daerom heb ik hier my Tong nog uytgesteken;
 Dog vriende niet te min myn queld geen booze nyd:
 Ik gun u lieden wel dat gy hier by my zyt.
 Dog ziet ik wens de Beul de hoogsten plaets van alle;
 De tweede aen die geen die 't hangen mag gevallen,
 Of die na hoogheid tragt, gelyk ik heb gedaen,
 Of anders zou dit Graf al veelyds ledig staen;

Verhaal, wegens de Executie, uitgevoerd aan de Oproermaakers van het uitgaande Oost-Indische Compagnies-Schip Duynenburg, Het welk Ao. 1765. onder commando van Capitein Laurens Helmstream, voor de Kamer Zeeland na Batavia is vertrokke; de straf dier Muytelinge is als volgt:

Jan Baptistparadys, Geboortig van Lissabon, oud 30 Jaaren, (zynde de Opperste van de Muytelingen, die boven en behalven den aanleg der voorsz. Verraderse en Moordzugtige bedryven, zig reeds in de Boeijen zittende, niet ontzien had, om, wanneer 't Gebed agter op gedaan wierd, niet alleen telkens te vloeken, en teegens de verder-Gevangen gezeeten hebbende, onder andere gruwelyke woorden meer te zeggen: wat bid gy God aan! bid den Duyvel aan,

want daar is geen God; maar ook boven dien niet geschroomt had, de allergruwelykste en verschrikkelykste Lasteringen teegens de Goddelyke Majesteit uit te braaken, dat Allerheiligste en Ontzaggelykste Opperweezen, waar voor zelfs de blinde Heidenen eerbied betoonen, dermaaten ysselyk te schelden en vloeken, dat de gedagten daar van een ieder Sterveling moeten doen t'zidderen, in voegen dien reukelooze Godslasteraar met al zyn vermoogens, en in der daad beweezen had, 't geen door hem aan anderen geleert is, namentlyk: dat hy meer den Duyvel als God vereert heeft &c.) is van onderop Leevendig Gerabraakt, daer na Gewurgt, voorts Pierre Jean de Neekere, (Alias) Pieter Bart, van Duynkerken, oud 20 Jaaren, en Jean Pierre Pomier, van Luxemburg, oud 24 Jaaren, beyde met hunne Moordmessen boven hunne Hoofden Opgehangen; zynde derzelve Doode Lichaamen vervolgens gebragt naar het Strand op de Zee-duynen, agter de zoogenaamde Moelie, alwaar dat de Eerste op een daar toe expres opgerecht Rad gelegd, het Hoofd op een Pen, voorzien met een Yzere Beugel, gezet, en het Moordmes met een

Ketting aan den Paal van 't Rad vast gemaakt; mitgaders de Lichaamen des Tweede en Derde aan een aldaar gestelde Galg, met hunne Moord-messen boven hunne Hoofden in Yzere Harnassen weeder Opgehangen, en in diervoegen tot een Exempel en afschrik voor andere Zeevarende Persoonen, aldaar verblyven zullen tot dat dezelve door de Lugt en Vogelen des Hemels zyn verteerd.

Wyders zynde Louis Kenard, van Canton Bern, oud 23 Jaaren, en
Judoc du Blaeaux, van Brussel, oud 39 Jaaren.

Deze 2 zyn met een strop om den Hals onder den Galg ten pronk gesteld, vervolgens gegeesseld en gebrandmerkt, en voor 25 Jaaren in de Ketting geklonken.

Honore Brune, van Canton Bern, oud.20.
Thomas Joseph Heelmond, van Philibert, oud 25.
Francois Allard, van Picardiën, oud 25.
Jean Bodyn, van Landouw, oud 24 en
Nicolaas Joseph Chatillon, van Neuville, oud 23 Jaaren.

Deze 5 zyn aan een Paal gebonden en gegeeseld en gebrandmerkt, en meede

voor de tyd van 10 Jaaren in de Ketting geklonken.

Vervolgens is Jean Baptist de Tosac, van Roël, oud 22.

Francois Rose, van Piquet in Bretagne, oud 22.

Charle Joseph Delcamp, van Braaf, oud 23.

Claude Nicolaas, van Ligne, oud 28.

Pieter Claas, (Alias) Francois Basine, van Valenciennes, oud 39 en

Jean Francois de Schelle, van Luxu, in 't Fransche comte, oud 40 Jaaren.

Deze 6 zyn alleen gegeesseld, en voor 5 agter een volgende Jaaren in de Ketting geklonken, om daar in, aan des E. Compnies gemeene werken te arbeyden

Claude le Brune, van Peru, oud 23.

Joseph Trieschaar, van Neuf Chatel, oud 30.

Jaen Baptist Appare.

Francois Marega, van Luxemburg, oud 32.

Joseph Sprokkel, van Dierbag, in den Elzas, oud 24 en

Jacob Rose, van Brussel, oud 29 Jaaren.

Deze 6 de Justitie aanschouwt hebbende, als onwaardige Subjecten voor den dienst der E. Comp., voor de kost Scheeps dienst doende, na 't Vaderland zullen werden

verzonden, als ook den Corporaal Johannes Pacque, die zig schuldig gemaakt heeft van onder de gesmeede Conspiratie ziek te veynzen, een verdagt Perzoon op Schildwagt te stellen, en teegens de ordre, wanneer 't zyn wagt niet was, tusschen Deks vertoond had, hem zeer suspect had gemaakt eenige kennis van de voorsz. op handen geweest zynde Revolte gehad te hebben, dierhalve verklaard zynde, om de Ed. Comp. nooit in eenige Qualiteit weederom te kunnen dienen, beneevens dien ten Eeuwigen dage uit deezen Lande en den Ressorte van dien gebannen is.

Aldus gedaan ende gesententieert, in 't Casteel de Gode Hoop, den 2 October 1766. mitgaders gepronuntieert en geëxecuteerd den 11 dito daar aanvolgende

Toe-zang:

O Holland schoon, &c.

1.
Wat tyding komt van de Kaep,
In Amsteldam te voren:
Van menig Goddelooze knaep;
Als u dit Lied doet hooren.

Op Duynenburg is het geschied,
 Als u vermelden gaet dit Lied,
 Daer veele Muytelingen,
 Verkeerde wegen gingen.

2.

't Schip daer het Muyten zou geschien
 Heet Duynenburg in deezen,
 Als wy in de Zententie zien:
 Wel waerdig om te Leezen,
 Het was een zaem gerot getal
 Van tweemaal elve met hun al,
 Die tegens wil en wetten:
 Zig zamen zo verzetten.

3.

Het hoof van deeze Muytery;
 Een Fielt van alle Fielen,
 Zogt veel Booswigten op zyn zy;
 Om alles te vernielen,
 Zyn Naem verander met terstond,
 Van Paradys in een Helhond:
 Of Beelzebub dien snoode;
 Kend geene God der Goden.

4.

Het kwade Schelmstuk snood bedagt;
 Moest men niet doen by Dagen,
 Maer 's Nagts al by de Rondewagt?
 De Stuurman eerst geslagen;
 Met Knuppel-Kogels zo verwoed;
 Dat hy dood viel op staende voet,
 En voorts aen 't massacreeren,
 Die hem niet kon verweeren.

5.

ô Menschen hoor, ik eys, ik eys,
 Als ik de tael kom lezen,

Van dezen Booswigt Paradys:
 Een Atheist in deezem,
 In schelmeryen opgegroeit:
 En een Conscientie toegeschroeyt:
 Zoo had hy God verlooren?
 Den duyvel uitverkooren.

6.

Dien helsche Pharo wierd gestut:
 In deezem quade stukken,
 't Sy op 't Dek of by de Huc,
 Soo dat het niet kwam lukken:
 Twee der Cimplicen vielen af,
 Wy willig zonder pyn en straf,
 Terwyl de worm kwam knagen,
 Om 't opregt voor te dragen.

7.

Maer zie de Godheid groot in daed,
 En vol Regtvaerdigheden,
 Die stuit dit Helsch vervloekte kwaed:
 En grypt de Argelistigheden,
 Soo dat volgens zyn tael en woord,
 De raed der Boozen werd verstoord?
 Dat zy niet uit en regten,
 Hoe zeer zy willen vegten.

8.

Met vatze alle by den Kop,
 En sluytze in de Keeten:
 En brengtze al gevangen op:
 De Regter wys gezeten!
 Aen Cabo of de Goede Hoop,
 En maekt van drie hun Levensloop?
 Een eind hoe zeer zy wroeten?
 Met stroppen en Koevoeten.

9

De Regter die 'k wys erken,
 Den eerste deed Ledebraken,
 Syn hoeft gekapt voorts op een pen,
 Als Straf van zulke zaken,
 Twee zag men hangen aan een strop,
 Moordmessen boven hunne kop,
 And're geess'len brandmerken,
 In Ketens zwaer te werken.

10

Men prys de heil'ge Majesteid,
 En het Justitie houden,
 Een spiegel diend het voorgeleid;
 Soo wel aen Jong als Ouden?
 Het zy Matroozen of Soldaet,
 En wie hem op de kielen gaet,
 Van baer en strom begeven,
 Om in zyn Post te leven.

11.

Had Nyenburg dat ongeluk:
 Men dagd 't zou daer by blyven,
 Maer neen, op Duynenburg het Stuk:
 Nog bozer, komt men schryven:
 Uit Crand en uit Sententie blykt:
 Dat het 't eerste haest geleikt,
 Dog Godt zeer groot in daden,
 Beletten zulk een kwade,

12.

Ag spiegeld u 't geen is geschied,
 Gy die de See gaet bouwen,
 Op God in al u varen ziet:
 Soo blyft gy wis behouwen,
 En ga geen slinkze wegen in,
 Leeft als de Bey niet als de Spin,
 En zoek het zoet te lezen:
 Dan word gy steeds geprezen.

Een Nieuw Vermaakelyk Herders en Herderinne Melody.

Stem: Als 't begint.

Lestmael in 't krieke van den dag,
 Uit jagen zoud ik gaen,
 Soo dra ik 't Boschwaerd inne zag,
 Vond ik een Magetje staen,
 Treed voetjes treed wat naer,
 Tot dat gy komt by haer,
 Ach Rozemone!
 Vind ik u hier alleen,
 Met veel klagen en geween,
 Hoe of 't komt zy is alleen.
 Ach daer hoor ik haer lieve keel,
 Eens zinge overluyd:
 Mogt ik nu maer eens met myn veel,
 Of met myn Jagers Fluyt,
 Vermyden eens by haer,
 Myn zoet gespel, gesnaer,
 Ach wat een vreugd,
 Sou myn dat zyn,
 Als wy zaten zy aen zy,
 In droefheid zoo waer ik bly.
 Daer ginter komen Winden,
 Daer is een Jager by:
 My Goden helpt my nu bystaen,
 Ach Heemel staet my by,
 Myn Rozemond vlucht niet,
 Siet eerst wie dat gy ziet,
 U tweede deel:

Die bomen hier zo bly,
 Met myn Beesjes aen myn zy,
 Rozemond vergeeft het my.

Hoord eens de Beesjes zingen zoet,
 Zy schynen mee verheugd,
 Elk met haer stem zy myn gemoed,
 Meer trekt tot Zang en Vreugd,
 Komt laet ons nu eens dra,
 Sol mi re sol fa la,
 Singd keeltje zingt,
 Singd zoetjes met goe maet,
 Want het daer al in bestaet,
 Singd met my en slaet de maet.

Komt laet ons nu een Voisje zoet,
 Gaen zingen met ons twee,
 Myn veeltje ik eerst stellen moet,
 Geeft thoon A la mi ra,
 Want ik begin A,
 De Bas en fa la fa,
 Half met een snik,
 Nu hoor ik met 'er daed,
 Dat zy Muzyk verstaet,
 Nu begint en staet de maet.

Een Vermaakelyk Lied, van een Jonkman en een Jonge Dogter die haar 's avonds ging vermeiden.

Stem: Siet hoe helder scheind het Maantje.

Ziet hoe helder waeyd het Windje,
 En hoe klaer het Lugtje staet,

Het is zoo'n held're Maneschyntje,
 Een yder met zyn lief op straet,
 En het zoet, en het zoet,
 Soo genoegelyke spel,
 Cupidoetje weet het wel

Oost en Zuyden aengetreden,
 Regt al na de Keyzersgragt,
 Daer menig Minnaer gaet op heden,
 Met zyn zoete Lief is de Nagt,
 Door het zoet, door het zoet,
 Zoo genoegelyk spel:
 Cupidoetje weet het wel.

Ziet daer komt een aengetreden,
 Regt als ik van veer kan zien,
 Maer zy is wat bruyn van Leden,
 Ik wil haer avond bien,
 En met een, en met een,
 Portugeesse Tael,
 Luysterd eens na myn Verhael.

Zy zey wel Tave Sinjoore,
 Bonnies Notjes men Kasaen,
 Ia bie a kie sprak ik Agore,
 Wild met myn uit wandelen gaen,
 En waer op, en waer op,
 Datze myn gaf gehoor,
 Ende sprak wel Si sinjoor.

Doe ging ik my wat vermeiden:
 Met dat zoete bruyn Lam,
 Ia hand aen hand onder ons beiden,
 Tot dat men passeeren kwam,
 En daer ik, en daer ik,
 Vrolyk ende bly,
 Stelden myn nevens aen haer zy.

Toen ging ik myn handjes strelen,
 Over hare Borsjes rond,

Dan wat hoger dan wat leeger,
 Dat ik een klein bosje vond,
 En daer ik, en daer ik,
 Langs hoe nader quam,
 Daer ik myn vermaek in nam.

Ik ging door het bosje drillen,
 Daer ik niet een kleyn slootje vant,
 Dat ik niet kan overspringen,
 'k Nam de polsstok in myn hand,
 En ik sprong, en ik sprong,
 In een alzo diepe sloot,
 Daer ik met vermaek in schoot.

Raed eens hoe ik myn verweerde,
 Doen ik op het kantje quam,
 Sonder dat ik myn bezeerde:
 't Was zoo nat als ik vernam,
 Daer ik was, daer ik was,
 Soo byzonder nat:
 Toond u vry onverzaegd.

Oorlof Vernus Gasten aerdig
 Die bemind het Venus werk,
 Houd u Tuygje altyd vaerdig,
 Spand u Boogje styf en sterk,
 En schiet stout, en schiet stout,
 Toond u ook vry onverzaegd,
 Soo word het u van zelfs gevraegd.

Een Vermakelyk Jagers Lied.

Stem: Als 't begint.

Lestmael een Jager op de Jagt,
 Voorzien van Kruit en Loot,
 Kwam een weegje onbedagd,
 Daer hem de Jagt verdroot,
 Daer hem ontmoeten een Venus Vos,
 Hy kwam gegaen al aen een Bos,
 Den Jager die was zeer ontdaen,
 En hy sprak het Vosje aen.

Ach Amazoon wat doet gy hier,
 Alhier in het weeldrig Bos,
 Ik kom hier jagen voor jou pleisier,
 Zonder Hazen of looze Vos,
 Om u te krygen tot myn wil,
 Daerom staet een weinig stil,
 Legd Kruid al op de Pan,
 En legd eens op Vosjes an.

Den Jager die spande zyn Haen,
 En lankter met zyn loop,
 En schoot al op dat Vosje aen,
 Dat er de Sweet afdroop,
 Ach Jager weet gy van geen keer,
 Te Jagen in myn Bosje teer,
 So bend gy geen Jagers Kind,
 Die lust in het Jagen vind

Ach ja myn Lief mijn Amazoon,
 Ik ben een Jagers Kind,
 Een heelen Nagt heb ik geweid?
 My Jagen dat loopt op 't end,

Myn kruyt en loot en hagel fyn,
 Dat is verschoten gelyk en reyn,
 Dat is myn alderbeste pand,
 Maer nu zit ik in schand.

Wel Jager wat doet gy in het bos,
 Al zonder kruyt en loot,
 Blyft liever leggen op u nest,
 Of anders blyft gy dood,
 Den alderzoeste Medicyn,
 Het jagen is voor myn geen pyn,
 Hier dood te blyven op het veld,
 Dat doet geen Jagers held.

Meisje ik ben der van 't Jagers geslagt,
 Ik word het niet moe hoe hoe
 Laet ik eens rusten van den nagt,
 En dat tot morgen vroeg,
 Dan zal ik weer jagen al door jou bos,
 En maken myn brakken en winden los,
 En blazen dan op myn hoorn met spoed,
 Het jagen dat is 'er wel goed.

De Jager die quam 's morgens vroeg
 Al met zyn brakken en wind bekennt,
 Maer noch eens aen 'tmeisje vroeg
 Bent gy tot jagen gezind,
 Dan zal ik weer Jagen door jou groen,
 Soo'n jagt heb ik 'er by myn van doen;
 Ik hebber noch hagel ende kruyt,
 Het jage is niet verbruyt.

Dat meisje was tot Jagen gezind,
 En zy maekte terstond gereed
 Zy greep 'er na brakken en Wind,
 Zy sprak zy bennen compleet,
 Kom wilt 'er maer jagen aen die kant,
 Het is 'er maetje heel abundant,

Het is 'er wat ruygjes en bont
 Het is 'er ook ongezont.

Den Jager na dat Haesje liep
 En hy lonkte met zyn oog,
 En hy schoot dat Haesje alzo diep,
 Dat hem zyn Kruyt ontvloog,
 Doe bleef hy leggen in haer schood,
 De Jager ley 'er geheel voor Dood
 Het was het Meisje heel aengenaem,
 Quam van een jonge Jagertje in de Kraem.

Oorlof liefhebbers van 't jagers geslagt
 Als gy der uyt Jaegen gaet,
 Gaet liever Jagen al in de nagt,
 Dan zingt men 't niet op straet,
 Gaet liever Jaegen dan by jouw Vrouw,
 Die blyft 'er u in dat Jaegen getrouw
 Maer gaje dan jagen by 't hoere gebroet,
 Die brengen u onder de voet.

Wel hoort nou maetje in 't Generael:
 Terwyl wy Konfraters zyn,
 Dat zeg ik u altemael,
 De Hoerejagt is 'er fenyn,
 Se vreten je eeten en drinken jou wyn
 Ze streelen jou en zy spugen fenyn
 Dan gaet 'er ook al dat Hoeren gebroed
 Weg met u Vlesch en bloed.

*Neuzen pacht.**Stem: Weest overschoon Herderin gegroet.*

Luisterd eens toe, ey myn Heere hoort,
 Wat ik wil zeggen of ik bruy voort,
 De Pagter van alle de Neuzen,
 Die sturd my hier over de Straet,
 Al waerje zoo groot als Reuzen,
 Je moet geven al wierdje kwaed.

Wie dat een Neus een hand breet groot:
 Die geev' een Ruysdaelder al was hy dood:
 Want liet men al zulke glyen,
 Soo was de Pagt verbruid,
 Maer wiljer een stuk afsapen,
 Soo geeft gy niet een Duit.

Maer hebje een zeldermetze Neus:
 Gants lang en plat gelyk een Geus,
 Of een verbruide snavel,
 Gants plomp en onbeschoft:
 Soo geel gelyk als zwavel,
 Die zyn al vry verkogt.

Een spitze Neus in 't midden plat,
 Die steekt by wyl een hond in 't gat,
 Of anders met gy geven,
 Twee Gulde en een Oord,
 Een Neusje zonder leven;
 Dat geeft niet regtevoord

Een Neusje van fatzoen gelyk een boon,
 Of ook een smeldkroes geeft een Kroon,
 Een Neus gelyk een kussen,

Aen alle kanten breed,
 Die laet men ondertussen,
 Wel vry met eenen scheet.

Maer hebje een Bakbeest van een domp,
 Een vinger lang en byster plomp,
 Die voor Pacht betalen,
 Ses Schellinge omtrent;
 Een Neus rontom met malen,
 Is mede vry bekend.

Een Neus als een Beuling pen die zal:
 Een stooter betalen eens voor al,
 Een Neus rontom met Jongen,
 En overdadig dik,
 Daer is ook voor bedongen,
 Een Schelling voor het Rik.

Een kromme Neus als een Papegay,
 Aen 't endje spits, dat staet niet fraey,
 Een pokkige Neus met roven,
 Een Neus als een Kalkoen,
 Of met een vrat van booven,
 Heeft met geen Pagt te doen.

Een Neus aen 't endje wat geklooft:
 Een Neus gelyk een Snoeken hoeft,
 Die kunnen accordere,
 Een Gulde voor altyd,
 Een Neus met open zeeren,
 Is voor de Pagt bevryt.

Een Lompen Neus als een Zalfpot,
 Een vuile Neus als 't Varkens kot,
 Die hebben niet te vrezen,
 Een gulde is 't fatzoen:
 Een platte Neus by dezen,
 Heef met geen Pagt te doen.

Een op gepikte Neus die geeft:
Maer een Gulde zoo lang hy leefd:
Een Snotneus en een dompje,
Met plooytjes op zyn Frans,
Die geven elk een stompje,
Sy zyn tog niet veel Mans.

Een Neus aen 't endje met een tip,
Die wierd betaeld voor eenen knip,
Een viezen Neus by dezen,
Die geeft een schelling toe,
Of anders moet hy wezen,
In 't aersgat van de Koe.

Een Neusje van een duim breed lank,
Is 's Jaerlyks vry voor eenen blank,
Een Hoere Neus met vlakjes,
Is voor een oortje vry,
Een schieve Neus lied strakjes,
Maer een Duyt daer by.

Wie niet betaeld die is gekeurt,
Die heeft zyn gantze Neus verbeurd:
Maer die de Pacht wil garen,
Geeft nimmer niet een Duit:
Het duurd maer zeven Jaren,
Zoo is den Impost uit.

***Een Klugtig-Lied van Broeder Miggel, hoe hy zyn Geld heeft verteerd,
en doe voor een Sielverkoper na Oost-Indiën moest.***

Op de Wys: van Broeder Miggel.

Komt vrinden luister na dees klugt,
Van Broeder Miggel raer,
Het was een kwantje vol genugt,
Door het heele Land kenbaer,
Men danst veel van Miggelman,
Die maer netjes Miggele kan,
Ons Miggel is een wonder kwant,
Gekomen van Duisland.

En als hy kwam in Rotterdam,
Was veel voorzien van splint,
Hy vreyd een Meisje als een Lam
En sprak myn lieve Kind,
Schunste Miggel wol stu mier?
Miggel is verliep op rier,
Zo trouwt met een Miggelman,
Dem wer wor Miggelen kan.

Het Meisje van de ligte trand,
Gelyk 'er veele zyn,
Nam Broeder Miggel by de hand,
En sprak komt gaet met myn
Zy bragt hem in de Winter straet,

In storte Knok daer was 't niet kwaed,
't Sa Waerd tapt ons een kanne Bier
Broeder Miggel is hier.

Het zoet geluit van Veel en Bas,
Waer Miggel aengenaem,
Hy heeft het Meisje aengetast,
Kom danst mier eens te zaem;
Daer op gaf hy de meid een zoen,
Broeder Miggel wierd zoo groen,
Hy ja ja ja hop za dan,
Riep Broeder Miggelman.

Het meisje sprak wel Miggelman,
Kom gaen wy hier van daen,
Staed u de Sonneblom niet an,
Ik weet wel meer te gaen,
Om het hoekje by Boostman,
Anders na de goude Kan
En Broeder miggel was te vre,
Gaet met het meisje mee.

Van 't eene huys het andere in,
Waer Veel en Bas maer gaet,
Dat was het meisje na haer zin,
En dan met een op straet:
Broeder miggel door den drank,
Viel in slaep op eenen bank;
Het meisje was zo stout en koen,
Die luisden al zyn poen.

Als Broeder miggel met een zet,
Raekt wakker, stond confuis,
Hy daed een Dronkemans gebed,
Maer vond geen munt nog kruis,
Hy vloekt hy weend, hy was vol spyt,
Dat hy al zyn geld waer kwyt,
O Wye! mier arme miggelman,
Wat duyvel fang ik an,

Hy was gelyk als desperaet,
 So men wel denken kan,
 Een Rondzelaer vind hem op straet,
 Sprak broeder miggelman,
 Wilt gy na Oost-Indien toe?
 Daer hebt gy geen reden toe,
 O Ja! sprak broeder miggelman,
 Kost toe mier helpe an.

Den Rondzelaer die sprak myn vriend,
 Wel ja kom gaet met myn,
 Gy kunt zo u Fortuyn wel diend,
 In 't kort al ryker zyn:
 Broeder miggel raekte voort,
 Voor Soldaet in 't kort aen boord,
 Dat komt van 't lopen en gezwier,
 Van meenig Venus dier.

Men vind 'er meer als miggelman,
 Die door den ligten aerd,
 En Baechus nat niet derven kan,
 Wel raken op de vaert:
 Ook den kleine God der min,
 Helpt 'er veel het Seegat in,
 Gelyk als broeder miggelman,
 Nu eens bedenken kan.

Een Vermaaklyk Minne-Lied.

Stem: Cupido was myn Admiraal.

Wanneer de zon zyn Paerde ment,
 Uit 't oosten en westwaerd op,
 En als zyn jagt in 't Suyde rent,
 Dan zweet 't Ydas top

Dan stilt de loop der Rivieren,
 Daer wayt geen Lovere of,
 Dan gaen de Nymphjes pleysieren,
 In 't schaduw van 't Lommer Lof.

't Gebeurde op een middendag,
 Op 't heetste van de zon,
 Dat ik myn dorst te lessen zag,
 Uit beek en koele bron,
 So hoor ik in 't lommer der boomen,
 Het ruyzen van een Fontyn,
 Ik spoeyde my na de stroomen,
 Daer vond ik een Nymphje allein.

Die zat het hare leden naekt,
 Te spoele in de bloed,
 Het scheen zy was in slaep geraekt,
 Dat deede my nog zoo goed,
 Want een Diana geleekze,
 En ik een Accion,
 'k Bleef stil staen en bekeekze
 Veel vreugde dat ik bevon.

Doen zag ik aen haer goud geel haer,
 Het geen krinkende krullent wast,
 Haer voorhoofd als een Pronk-Altair,
 Soo wit als Albast,
 Haer mondje blozende rood,
 Haer kaekies en andere Leden,
 Die maekten myn levendig dood.

Nog zag ik dit Godinnetje,
 Van lid tot lid in all's,
 Haer wit gekloofde Kinnetje,
 Haer poez'le blanke hals,
 Doen zal ik nog wat lager,
 Ik was 'er tot kyken gezind,

Myn lusjes die wierde nog grager,
En worden door 't kyken schier blind.

En voorts ik op haer Boezem zag,
Twee mammetjes wit en bol,
Doorstraelt met blaeuwe Aders ach,
Met melk en honing vol,
Haer Teepeltjes rood koralig,
Daer druyp't 'er de Nectar uit,
O Goden wie is zoo zalig!
't Genieten van zulk een Bruid.

Myn oog dat myn tot minne dreef,
Dat zag haer buykje aen,
En straelde tot de middelschreef,
Daer vond ik nog wat staen,
Dat was ik durf 't niet zegge,
En 't zingen dat is gemeen,
Ik ging wat by haer leggen,
Doen ontwaktenze zoo het scheen.

Maer ik omhelsde haer terstond,
En greep haer in myn arm;
Ik kuste haer lieve Roder-mond,
Cupido blies alarm,
Haer bryn oogjes die lonkte,
En zag my vriendelyk aen,
Myn bloed in myn Aders ontvonkten,
Een zugje heeft zy 'er gedaen.

Op de Trouwdag van Hunne Doorlugtige Hoogheeden de Prins en Princes van Oranje.

Stem: Wel wat heeft de Min vermogen.

Op myn pen wild vreugd beschryve
 Neerlands Volk weest nu verblijd:
 In dees aengename Tyd
 Nu het Huwelik is voltrokken,
 Dat 't klinkt door de Wereld wyd.

Prins Oranje hoog verheven,
 Stadhouder van ons Nederland,
 Die geeft nu zyn Regterhand,
 Aen Frederica hoog verheven,
 Princesse uit het Duitscheland.

Uit het Koninglyke Bloed Geboren,
 En van Adelyk Geslagt,
 Is die Bruid ook voortgebracht,
 Die haer Trouw nu komt te geven,
 Aen ons Prins zeer hoog geagt.

Laet ons al te zaem verblyden,
 In ons Lieve Nederland,
 Terwyl dat Godt ons geeft dat Pand:
 Die voor ons ook wil gaen ten stryde,
 In de Tyd van de Oorlogs Band.

Hy was een Spruit zeer Jong van Jare
 Toen hy raekte zyn Ouders kwyd,
 Dat deed hem een groote spyt:
 Maer de Heer met groot vermogen,
 Die heeft hem nu weer verblyd.

Want Godt heeft hem niet verlaten
 Maer gesterkt door zyn hand,
 Gevoed met Wysheid en Verstand,
 Om voor ons te regeren,
 Als een Vorst over ons Nederland.

Hy was agtien Jaer ook even,
 Doen hy kwam al in de Raed,
 Met zyn negentiende Jaer gepaerd,
 Zyn Bruidje zestien daer beneven,
 God die zegendze lang op aerd.

De Heer die wil hem verder zegenen,
 Met zyn Koninglyke Bruid,
 Roept dan vivat overluid,
 Dat de Heer hem wild geven:
 Binnen 't Jaer een Jonge Spruit.

Laet nu Vlag en Wimpels waeijen,
 Steekt Vuurwerken in de brand,
 Waekt nu vreugd aen alle kant,
 Wild uw met Oranje cieren,
 Ter eeren van ons Prins valjant

Die nu zoo ver is gekomen,
 Door de kragt van Godes hand,
 Dat hy betreed de Egte-Band,
 Ik hoop dat hy voor ons zal wezen,
 Als een Zon op ons Nederland.

's Gravenhagenis nu vol vreugde,
 Ter eeren van het zoete Paer,
 Die nu Trouwen met malkaer,
 Men ziet veel Koetze ryden,
 In de Haeg in 't generael.

De Burgery die ziet men zwieren:
 Met de Vaendels in haer hand,
 En de Melitie zeer plaizant,
 Komen naer het Hof getreden,
 Met de Wapens in haer hand.

De Trompetten hoord men blazen,
 Die maken daer een zoet geluid,
 Ter eeren van Bruidegom en Bruid,
 Die nu zamen komt te Trouwen,
 Roept van vivat overluid.

Leef lang onze Prins Oranje,
 Met zyn Koninklyke Bruid,
 Zingt dan met vreugd overluid,
 Dat de Heer hem spaert het leven,
 Dat wenschen wy tot een besluit.

Oorlof Burgers al te zamen,
 Maekt nu Vreugd aen alle kant,
 Ter eeren van ons Prins valjant,
 Dat Hy ook mag lang Regeren,
 Als Stadhouder van ons Nederland.

De Nieuwe Meggelze Kermis, met 2 Versjes vermeerdert.

Op een Aangenaame Wys.

Op een tyd was ik verbleid,
 Kwam tot michelen binnen getreden
 Alzo ras, op 't zelve pas,
 Daer het Kermis was,
 Daer hoorde ik van die vieze Gezelle,
 Aerdig gespook en klugten vertellen,
 Het is het zootje van Ome Koezyn,
 Vrinde je weet wel wien ik mein,
 Het zou wel redelyk zyn.

In het mey zaizoen, alles in het groen,
 Mooy jonker trok met zyn liefje na buiten,
 Al wat hy daer dee, 't was alles in vree,
 Hy nam 'er zyn Quakkeltje mee,
 Zyn Quakkel ben met groot behagen,
 Al om het Quakeltje op te jagen,
 Eerst een Roemertje Rinse wyn:
 Voor 't Godinnetje huys en fyn,
 Het zou wel aengenaem zyn.

O Schoone Godin, Toont my u min,
 Op u zoo vlamme myn lonkende Ooge,
 Og zoet meid, Lief het is tyd,
 Dat men de Netter uitspreid,
 Het meisje dat sprak 'er met groot eerbiede,
 Is het tyd zoo laet het geschieden,
 Zy gingen wandelen door het groen,
 Zy gaven elkander zoen op zoen,
 't was redelyk van zulk te doen.

In het groene veld, Neder gesteld,
 Daer het koorn stond lustig te bloeijen:
 Agter een kand fris en galand,
 Daer men de Nette uytspand,
 Lag hy op zyn beentje te slagen,
 Om de Quakkelen op te jagen,
 Zyn Quakkelfluytje ging quik quak,
 Door 't gefussel tegen de zak
 't welk haer de liefde ontstak.

wie quam daer ras, Al op het pas,
 't was den eygen Meester van 't kooren,

Hy zy wel vrind, legt gy verblind,
 Het is tyd dat gy de nette opbint,
 Gy zoud wel al myn koorn versmagten,
 Daer ik een heel jaer na moet wagten,
 Gy zyt bekend ô vogelaer fyn,
 Gy zyt het Zoontje van Ome kosyn,
 Sprak hy met angst en pyn.

Og baes, maekt geen geraes,
 Syn quakkel nyt 't netje vlugte in 't koorn
 Klapt het niet tot myn verdriet,
 Wat 'er van daer is geschied,
 Want myn papaetje zouder zoo keyven,
 Ik zal altyd uit het koorn blyven,
 Hy stak den boer daer heel gelant,
 Haestig vier schellingen in de hand,
 Hy stak zyn schuytje van kant.

Ariaen liep fyn, by zyn vROUTJE kleyn
 VROUTJE ik moet u wat nieuws verhalen
 Ik lag bedekt agter ons hek,
 Ik zag daer een aerdig vertrek,
 Ik heb 'er een zien quakkels vangen,
 Ik heb 'er vier schellingen op doen langen,
 Maer zyn madam die vlugte met spoed,
 Sy is met 't zelve water gegroet,
 Tryn sprak Ariaen dat is goet.

Quakkelaers fyn, van den tryn,
 Ben je genegen tot quakkels te vangen
 Met u matres, houd u kares,
 Geeft de kaele jonkers een les,

Ik bid u myn vrind,
 Beverft geen koorn,
 Eer u heel gestel raekt verloren,
 Gelyk Cupido die snoode guyt,
 Maer als u heele gestel is verbruyt,
 Dan lagt dat liefje u nog uit.

De Slaapende Nimph.

Stem: Geeft een aalmoes voor een blinde.

Wild ô Windje, zagjes blaasen,
 Roer geen blaadjes groen geboomt,
 Lopend beekje wild niet raasen,
 Waar gy langs u oever stroomt,
 Kloris het voorwerp van myn lusten,
 Legt hier in het groen te rusten,
 Ik ben in haar schoon verwart,
 Sy sluyt d'oogen,
 Vol vermogen,
 Ik voel minder myne smart.

2.

Slaap ô schoone boet uw lusten,
 Slaap verwinster van 't gemoed,
 Soo lang uw schoon oogjes rusten,
 Stigten zy een nieuwe gloed,
 Slaapt uw Minaar blyft hier waaken,
 dien gy in uw Min doet blaaken,
 Hy draagt zorg dat niets uw deert,
 Sluyt slegts d'oogen,
 Wiens vermogen,
 Als gy waakt myn smert vermeert.

De Nieuwe Wafeltjes-Kraamer, of de Vermakelyke Avonturier.

Op een Nieuwe Vois: Of: Kan gezong worden op de wys: Dag Savoyaardze Meisje.

1.
Daer is een Vent gekomen,
Met Waveltjes te koop;
Wie zou daer niet van droomen?
Hy had een heele hoop:

Veel Volk quam te zamen,
 Hy riep een keer drie, vier
Voelam Plaisier de Dame,
Voelam Madam Plaisier.

2.

Hy quam by een Mooy Meisje,
 Hy zey myn Liefste Kind:
 Jou poezele blanke Vleisje,
 Dat werd van my bemind,
 Zeg my hoe is uw Name:
 Bent gy geen Kamenier?
Voelam Plaisier de Dame,
Voelam Madam Plaisier.

3.

Wat mag die Vent al praeten?
 Sprak zy of is hy Gek?
 En dat hier op de Straeten,
 Ik zeg dat gy vertrek!
 Gy hoorde je wat te schaeme,
 Iou onhebbelyk Dier!
Voelam Plaisier de Dame,
Voelam Madam Plaisier.

4.

Hoe komje me zoo veragten?
 Je bent een rare Meid;
 Ik had andere gedagten!
 Maer zie ik ben misleid,
 En ik ben wel bekwame,
 Als was 't een keer drie, vier

*Voelam Plaisier de Dame,
Voelam Madam Plaisier.*

5.

Bent gy 'er zoo een Kwantje?

Sprak 'er dat Meisje zoet:

Ik waeg met jou een Trantje,

Met datje 't stilletjes doet,

Kom gaene wy dan zaeme,

Ik woon niet ver van hier;

Voelam Plaisier de Dame,

Voelam Madam Plaisier.

6.

Zoo zyn de Meisjes alle,

En het is al maer prat,

Zy houwe zoo graeg van 't malle

En valle straks op haer plat,

Je hoeftje maer niet te schame?

En maken ook geen getier,

Voelam Plaisier de Dame,

Voelam Madam Plaisier.

De Vermaakelyke Vlooye-Jagt, of Zaamenspraak tusschen Moeder en Dogter.

Stem: Van klein philipje.

Wel Dogter heb jy der de kriewel in 't gat

Iou Billen die drillen of scheerje viat,

Leg stil als een meid:

Eer dat ik jou smeeyt,

Het is of jou gat op den hekel reid.

Wel Moeder daer is 'er een Vlooy in het bed,

Die zal my bekruypen verzuypen ik wed;

Hy byt my een stip,

Hy hippelt hip pip,

Hy jeukt en steekt hy gater wip wip.

Want gisteren zat hy ook in myn kous;

Hy is bruyn van kruyn gelyk een Sinous,

Ik zat hem doen rad,

Zoo digt aen zyn gat,

Maer hy is gaen wippen en zetten zyn spat.

Neen dogter dat is 'er geen vlooyen bedryf;

Die herzie Nagt merrie tyd u op het Lyf:

Waer komje van daen?

Jou leden die slaen,

Of hebje de Maen aen den Hemel zien staen.

Ja moeder het is 'er de Koster zyn Seun,

Hy praeyt en paept my zo menigen deun,

Uyt zuyvere Min,

Met hert ende zin,

Hy zalder my maken tot een Kosterin.

Wel heeft dat de Koster zyn Zoontje gedaen,

Hy zal tot zyn Vrouwe u trouwe hoort aen;

Wel heeft hy een vlooy,

Gezet in u kooy?

Zo geeft hem het hutje en mutje tot sooy;

Och! Moeder de Koster de wilder my niet,

Dien spotter en potter lagt in myn verdriet;

En zeyd dat hy noyt,

Myn kons heef gevlooyd,

En is als de Roozen voor Swynen gestrooyd.

Wel dogter dan gaene wy na den Pastoor,
 En zullen 't hem zeggen en leggen te voor
 Hoe dat dese gast,
 Uw eer heeft verrast,
 Dat zulke dingen geen Koster en past.
 Ja moeder dat konder niet helpen aen:
 Dat vlooyen en plooyen dat heeft het gedaen:
 Ik zal met vlyd,
 Wel wachten altyd,
 Dat mynder geen bytende Vlooyen bescheyt.
 Gy dogters en Maegden hoord na myn raed
 En kriegelt en spiegelt u aen myn staet,
 Ik zit in 't geweent,
 Met een blok aen 't been,
 Byten u de Vlooyen zo vangtse alleen.

Een Mey Lied, of Zaemenspraak tussen Leander en Zilvia.

Stem: Verlaat gy myn Verheven Ziel.

Leander

Ach Zilvia myn waerde Maegd,
 Staet op en wilt niet langer slapen,
 Myn Engel ziet de zon die daegd:
 't Is tyd dat wy weiden ons Schapen;
 Zilvia hoord gy niet?
 Wilt u dog kleden gaen,
 Ik zal zingen een Lied,
 Zilvia hoord gy niet?
 Ik bid u wild opstaen,
 En hoord dit Mey-lied aen:

Silvia.

Leander zo u wil geschied,
 Om hier zo vroeg voor my te zingen!
 Zoo zingt dan vry een Geestig Lied,
 Daer heb ik lust in zonderlinge;
 Want 't is heden den tyd;
 Dat men nu in de Mey
 Voor al God dankbaer zy,
 Want 't is heden den tyd,
 Dat wy voor groene Lof,
 Ook Godt danken daer of.

Leander zingt een Mei-Lied terwyl haar Silvia Kleed.

Heft op zijn ziel uit hert en mond,
 Den lof des Heeren te verkouden,
 Tot dankbaerheid dat men dees stond,
 Alles zo heerlyk heeft bevonde,
 ô Aengename tyd!
 Een lieffelyke Mey,
 Die ieder een verbleid,
 ô Aengename tyd!
 En Lieffelyke Mey,
 Die God ons weer bereid.

Men ziet nu dat aen alle kand,
 Alles op nieuw weer uit komt spruiten,
 Bomen en Kruiden veelderhand,
 So in Steden als daer buiten,
 Dat alles in d'fleur,
 En in zyn bloeizel staet,
 Ook bloemen zoet van geur,
 ô Aengenam plezier,
 ô Heerlyke fleur,
 Dat Godt ons weer schenkt hier.

Het gevolgelte in de Lugt verheugd,
 Dat hoor men overal nu zingen,
 De Beesjes ziet men met geneugd,
 Zeer vrolyk in Weide springen,
 Ja men ziet abundant,
 In Beken en Revier,
 De Visschen veelderhand,
 Ook met een groot Plyzier
 Men ziet aen alle kant,
 De Konyntjes lopen hier.

Men ziet hoe dat het vee hem laet,
 En het gediert te zamen paren,
 Ach mocht ik met myn Zilviaet,
 In Eer en deugden ook vergaren,
 Want schoon men 't alles ziet.
 En heeft zyn lust en wensch,
 Zoo kan alleenig niet
 Ook blyven zoo de Mensch,
 Want God zelfs Gebied,
 Dat men na zyn Deel ziet.

Silvia.

Wel Leander wat hoor ik Daer,
 't Scheint of gy zingt van Minne-zaken,
 Ik meenden dat uw zingen wear,
 Hoe heerlyk alles is Geschapen:
 't Is waer God heeft den mensch,
 Gepaerd in 't Paradys,
 Al na zyn lust en wensch:
 't Is waer Godt heeft den mensch,
 Dit welgeboden aen,
 Maer magt 't ook laten staen.

Leander.

Wat kan der heerlyker zaek,
 Myn Liefste op Aerde Wezen,

Als dat man en vrouw heeft vermaek,
 Met malkander in vreugd te leven,
 En zou de wereld niet,
 Geheel te ondergaen,
 Als 't paren niet geschied?
 Ach Silvia ach ziet!
 Op de Getrouwigheid,
 Die altyd by myn leid.

Silvia.

De trouwheid en opregte min,
 Geloof ik is by u te vinden,
 Maer ik heb in 't paren geen zin,
 Zoekt gy een andere Beminde,
 Ik wil leven alleen
 Want al het Aerds plezier,
 Dat is voor ieder een,
 Ik wil leven alleen,
 En kan de vreugden dan,
 Wel hebben zonder Man.

Leander.

Ach Zilvia! ach waerde Maegt!
 Ach wil u zinnen anders wende!
 Want gy het op 't lest beklaegd,
 Als men verliest vriend of bekend,
 En oud van Jaren Word:
 Zo denkt Myn waerde Lief,
 Dat gy u Doet te Kort:
 En oud van Jaren word,
 Wie zal u helpen Dan,
 Als gy hebt geene Man.

Silvia.

Leander ik sta Dit alles toe,
 Maer denkt ook wat een Vrouwe bezware,
 Die na haer Minaers raed dan Doe

Hoe zwaer dan valt het Kinderbare,
 En dikwils nog een man,
 die geen on-effen woord,
 In 't minst verdragen kan,
 Ach! benne die niet dan,
 Elendig in 't verdriet,
 Voor myn ik zoek dat niet.

Leander.

Ach! Liefste wild u dog beraen,

Silvia. Neen Leander 't zal nooit wezen:

Leander. ô Goden! wild my dan bystaen,

Ach! komt Aurora uitgelezen,
 Kom spreekt een woord voor myn,
 En helpt myn uit den druk;
 Of ziet ik sterf van pyn;
 Aurora helpt dog myn,
 Bespreek myn Silvia,
 Op dat ik kryg gena.

Silvia.

Leander wilt staken u rouw,
 En roep geen Goden dog te baten:
 Ik wil dan liver zyn u Vrouw,
 En nimmermeer u niet verlaten,
 'k Neem aen u trouwe min,
 Steld al de zwaarigheid,
 Geheel nu uit u zin
 'k Neem aen u trouwe min:
 Gy hebt myn hert doorwond,
 Al tot dit vast Verbond.

Leander.

den Hemel moet nu zyn geloond,
 Myn waerde Bruid myn uitverkooren,
 Gy die my zulke gunst betoont,
 daer zal ik hebbe liefde voren:

So lang den Hemel my,
 En u te zamen laet,
 Engelin loof het vry,
 Kom Herders maekt een Rei:
 En vlegt een Kransje gou;
 Voor Silvia myn Vrouw.

Een Klugt van een Jonkman, en een Jonge Dogter.

Stem: Moeder geeft my eene Man.

Onlangs op een avond laet
 Schotel bier en broodje:
 Ging ik wandelen langs de straet
 Met myn Liefje?
 Honning diefje
 Digte by een bootje.
 Ik dat Bacchus nat in 't lyf
 Swak gelyk een strootje;
 Toen zo sprak dit jonge Wyf:
 Laet ons zamen;
 Sonder schamen?
 Kruppen onder 't bootje.
 't Bootje dat lag op de Wal:
 Schier het onderste boven!
 Daer wy zamen by geval
 Kropen onder:
 't Ik geen wonder!
 Wild my vry gelooven.

Ik rolde met dit zoete Lam,
 Rond gelyk een klootje:
 Ik haer in myn armen nam;
 Met een stootje,
 In het slootje
 Zagjes onder 't Bootje.

Houje digt de Wagt die komt;
 Onder 't holle Bootje,
 't Is zoo erg za lustig pompt,
 In 't bootje,
 Tussen 't slootje,
 Onder 't holle Bootje.

Wy pompten daer met ons bey
 't Water in het slootje;
 Lubbert die liep in de Wey,
 Tot hy struykelt,
 En hy Duykelt
 Met zyn kop in 't bootje.

Lubbert wierd zoo byster nat
 In het holle bootje:
 Dat het nat liep langs zyn gat,
 By den Denter,
 Als een slenter:
 Onder 't holle bootje.

't Meysje hielp hem uyt de nood,
 Onder het holle Bootje.
 Lag zyn hoofje in Haer schoot;
 Om zyn Oogen,
 Af te Drogen,
 Onder 't holle Boodje.

Dog dit was Wel haest in 't rugt,
 't Stootje onder het Boodje,
 Van dees Liefjens met genugt,
 Die te Garen,

Vrolyk waren:
 Onder 't holle boodje.
 Wagt u dat u niemand ziet,
 Onder 't holle boodje;
 Dan zingt men daer van geen lied:
 Wild gy snoepen,
 Wild niet roepen,
 Onder 't holle boodje.

Vryagie tusschen een Jonker en een Harderin.

Stem: Al wat men doet men kan geen &c.

God groet u goede morgen Harderinne,

Jonker.

Hoe komt gy zoo vroeg in het groene Wout
 Al met u Schaepies zoo ten Velden inne
 Hier in het fiere groene gras bedoud,
 Rust by de Beken;
 Ik moet u spreken;
 'k Verzoek U tot myn Vrouw:
 Helpt my maer uit de rou.

Harderin.

Ach Jonker staekt dog al U valsche zinnen,
 Ik ben een eerbare slegte Harderin,
 Die met haer Schapies trekt te velde inne
 Gaet na het Hof veranderd daer u Min,
 'k Blyf by myn Schapen?
 Om vreugd te rapen,

Ik ben te slegt voor jou;
Kiest vry een aer Juffrouw.

Jonker.

Ach Schoon Priences edele Herderinne
Ag schoone Beeld verhoord dog eens myn klagt;
Ik ben een Jonker die U komt beminne
Versmaed my niet om dat ik U verwagt
Engel geprezen
Wilt my genezen
Laet varen 't groene Wout,
En kiest een schat van Gout.

'k Heb veel Lakeyen ende Kameniere
Die U het lyf zullen verciere gaen
daerom wild Uwe min aen my bestiere
En laet varen al wat U gaet aen,
Ach Lief geprezen,
Wild my genezen,
Ontfangt op Trouwe te pand,
Een schoone diamant.

Ik zal my Lief een zyde kleed doen maken
Een rok doorwerkt van het roder goud,
Een paer muyltjes van zyde root scharlaken
Met goude kanten daer rondom beboort,
En parel-snoeren,
die zult gy voeren,
Op u hart een fyne Boot,
Myn Lief gelyk de Groot.

Op u hoofd daer zult gy een Fontansie drage,
Van schoone Kant en Goude linten klaer
dat u de pragt en staet wel zal behagen
Engel laet varen al u Schaepies maer,
dan zult gy vuren,
Een Goud Sinturen,
Gebonden om u Lyf
Myn lief tot u geryf.

Herderin.

Jonker door al u zoete minne woorden
 Soo zal ik myn terstond bereiden gaen,
 Uw groote staet die gy my seld te horen
 Bedenkt u dog eer het is gedaen
 Ik kom ontfangen,
 Met groot verlangen,
 Uw Trouw en Eerbaerheid,
 Den Jonker was verbleid.

Jonker.

Ik zal myn Amarant nu t'huis gaen halen,
 Hy gaf haer op de zoete Trouwe een kus
 Sy is de geen die in myn Siel komt malen,
 En op haer Borsjes blank heeft hy gerust,
 Een lief geprezen,
 Ik ben genezen,
 Verlost van smert en pyn,
 Wellekom moet gy zyn.

Vlegt nu een krans van Groene lauwerieren,
 Van Maegde Palm Bloemen en Groen kruyt
 Wilt nu den Bruidegom en Bruyt verciere
 Sa muzikanten maekt een groot geluit
 Speelt op Schalmeyen,
 Wilt u verbleyen,
 En wenst dat zoete Paer,
 Geluk en vreugt te gaer.

Nederlans Algemeene Vreugden,

Ter Gelegendheid van het Huwelyk van Hunne Doorlugtige en Koninklyke Hoogheden Willem de Vyfde, Prince van Oranje en Nassauw, Erf-Standhouder, &c. &c. Met Mevrouw de Princesse Fredrica Sophia Wilhelmina van Pruissen; voltrokken binnen Berlyn den 4 October 1767. over welk lang gewenst Evenement, een eyder als om stryd heeft willen uitmunte, zo door Illuminatien en Decoratien als door het Lossen van het Kanon, het Luiden en Speelen der Klokke, het Waaijen van Vlaggen en Wimpels, het Spelen op Pauken en Trompetten, en andere Vreugden meer.

Stem: Daar was een Meisje jonk van Jaren.

1.
Al de Zeven Staet-genooten,
Door de Liefde zaem geslooten;
Zyn verheugd om deeze Maer,

Dat Prins Willem en Sophye,
 Sig in Liefde zaemen vleyen,
 En Vereenen aen elkaer.

2.
 Berlyn, Potsdam, al de Saelen
 Van de Hofstoet vrolyk pralen,
 Koning Frederik de Groot:
 Komt zyn Aldelyke Nichte,
 Eene Goude Kroon toe digten,
 En een Kleed, een Duur Kleynoot.

3.
 't Huis van Bronswyk en Hanover,
 Strooyt vergulde Palm en Lover,
 Wolffenbuttelt raept by een
 Veele Heil en Kroon Cieraeden,
 Het stond alles in Paraede:
 Met hy daer kwam doorgereen.

4.
 Ongemeene Eere staetie,
 Dankbetuiging, Lof en graetie,
 Kreeg zyn Hoogheid van alom,
 Alwaer hy is door gereezen:
 Sag men blydschap op het Weezen;
 Trots een Staet- en Koningdom.

5.
 Stammen, Maegschap en Geslagten,
 Toonen hunnen vreugd in Kragten,
 Om dit Koninglyke Paer.
 Het Soepeeren ende Baelen:
 Vivaes en de Vreugde maelen,
 Klinken wonder door elkaer.

6.
 Des Bruids Moeder vol vernoegen,
 Kroond dit Heilig zaemenvoegen;

En zyn Oom Vorst Lodewyk:
 Laet zyn vreugd en blydschap hooren,
 Dat het vliegt tot 's Hemels Chooren
 Om dit Princelyk Huwelyk.

7.

Uit het Koninklyke Cleeve
 Werd op 's Konings last geschreeven,
 Dat men 't alom melden zal,
 En deez' Trouwdag Celebreeren,
 Met veel Majesteid en Eeren,
 In de Tempels met geschal.

8.

Groningen ende Ommelanden,
 Wil dat men zal Vuuren Branden
 Om het Huw'lyk reeds geschied.
 Al de Klokken moeten brommen,
 Lof geschal en Heiligdommen,
 Men aldaer en elders ziet.

9.

Deeze Trouwdag reeds verscheenen,
 Van 't Hoogstaetelyk Vereenen,
 Strekt tot vreugd van Nederland.
 Steeden, Dorpen opgetoogen,
 's Hemels groote Naem verhoogen:
 Om deez' Goddlyken Band.

10.

Al de Groote en Hooge-Schoolen,
 Aen Minerva's zorg bevoelen;
 Schaet'ren op Catheders zaem
 En zy strooyen Lauwerblaeden,
 Op Prins Willem en zyn Gaede,
 Tot eer van des Hemels Naem.

11.

Leyden, Utrecht en Schoonhoven.
 Dordregt, Haarlem zamen looven

Deezen Hoog-gedugten Echt.
 Delft, den Haag met al de Grooten:
 Eeren deeze Trouw-genooten!
 En het Lauwerieren vlegt.

12.

Rotterdam en Gorkum meede,
 Hunner Beider Naem verbrede,
 Breda en de Barony,
 Met het Graafelyke Buuren,
 Stigten Dank- en Vreugde-vuuren,
 Zyn in Ziel en Lichaem bly.

13.

Middelburg de Zeeuwsche Steeden,
 Goes en Zirkzee al meede.

Vlissingen, voor al ter Veer:
 Kroonen 't Koninklyke Paeren!
 Het vlegt vreugd en blyde snaeren,
 Met dankzegging aen den Heer.

14.

Arnhem, Zutphen en Nimweegen,
 Cieren deeze Huw'lyks-zeegen:
 Met een Staetsie vol van Eer.
 't Koninklyke Loo alomme,
 Van de vreugd in glorie brommen,
 Met erkentenis van hun Heer.

15.

Amsteldam in Vest en Wallen
 Ziet men Vreugde-vuuren Brallen
 Oost-en Wester-Maetschappy!
 Laeten hunne Wimpels zwieren,
 Groot en kleine willig vieren,
 Willem en Princes Zophy.

16.

Harderwyk Elburg en meede
 Hasselt, Hattem, en de Steeden

Deventer, en ook Steenwyk,
 Vollenhoof, Breevoort en Almen,
 Odenzaal, die vlegten Palmen,
 Op dit Vorstelyk Huwelyk.

17.

Schiedam, Heusden en de Bossche,
 't Kanon van de Wallen lossen,
 't Eert en groet dit Vorstelyk Paer.
 Al de Wyze Proffezooren;
 Doen hunne Catherders hooren,
 Van deez' blyde Vreugde-Maer.

18.

Briel en ook het Land van Voorn,
 Laeten hunne galmen hooren.
 Vlaardingenen ook Maasluis,
 Eeren deeze Huwelyks steatsie!
 Met een ongemeene graetsie,
 En een vrolyk zoet gedruis.

19.

Alkmaar komt zig verkwikken,
 In dit Heug'lyk Trouwe-beschikken!
 Van Prins Willem en Zophy,
 't Hof in 't Bosch is uitgelaaten,
 Om de vreugde bovenmaeten!
 En het koppelt Dans en Rey.

20.

De vermaerde Stad Enkhuyzen,
 Daer de Zee komt aen te bruyzen,
 Eeren deezen Huwelyks stoet.
 Oost- en West-Zaandam te zaemen,
 Edam Munnikendam met naeme,
 't Vorstelyk Paer met Zeegen groet.

21.

Hoorn en ook Purmerende,
 Medenblik hun Heil-wensch zenden,

Naer dit Vorstelyke Paer.
 Zwol, Doesburg, Grol en Campen,
 Met Handklappen, hun aenklampen,
 't Looft in hun den Zeegenær.

22.

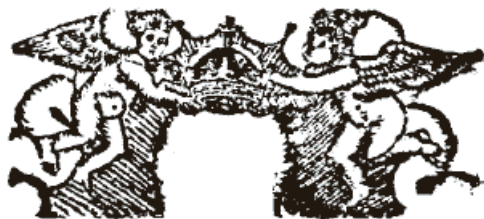
Amsteldam de kroon der Steeden,
 Eert met vreugd en vrolykheeden
 Deez' gewenschte Huwelyks dag.
 Wie weet hoe de Patriotten,
 In de Liefde zaemen vloten
 Door 't uitsteeken van de Vlag.

23.

Yder roemt met mond en herte,
 Leef Oranje zonder smerten!
 Leef Oranje in een Zaed;
 Leeft Prins Willem en Wilmyne!
 God bewaer Uw, en de zyne!
 Tot Heil, zoo van Kerk als Staet.

24.

Nooit moet onweer, druk of rampen,
 Het Oranje Huis aenklampen:
 Wysheid, Geest, Voorzigtigheid!
 Vallen op uw zaem beneeden,
 Oud en Af, een Hemel vrede,
 In Gods volle Heerlykheid.

Zamenspraak tusschen Moeder en Dogter over het Huwelyk.

Op een Aangenaame Wys.

1.

Moeder geeft myn eenen Man,
 Want ik wil gaen paren,
 Ik niet langer wagte kan;
 'k Ben al vyftien Jaren;
 Moeder geeft myn eenen Knegt,
 Die myn fraeytjes onderregt,
 Hy is zoo, zoo, zoo,
 Hy is raer, raer, raer,
 Hy is zoo'n raare Knegte,
 Hy zal myn onderregte.

2.

Och wilt gy in den Echt gaen treen,
 En dat zoo Ionk van Iaren;
 Ik brak uw liever hals en been,
 Swygt stil en wil-bedaren!
 Zoo gy daer nog lang van praet,
 Dan moet gy in 't Non-gewaet,
 In 't Non, Non, Non,
 In het Kleet, Kleet, Kleet:
 In 't Nonne-Kleet gaen treden,
 Dat zyn and're Reeden.

3.

Ach die praet agt ik maer wind,
 Moeder myn begeere,
 Ik geen lust in 't Klooster vint,
 't Is beeter te verkeeren
 Met een Vreijer in het Veld,
 In zyn Tent aldaer gestelt,
 Flodder op, op, op,
 Flodder et, tet, tet,
 Flodder op, Flodder et in 't Groene,
 En daer lustig zoene.

4.

Wel Margriet ik sta versted,
 Zyn op hol uw zinnen?
 Al die praet hier met en geld,
 'k Zal met slaen beginnen;
 Maer zegt tot eens regt gewis,
 Wie dat uwe Minnaer is?
 Of hy, zey, zey, zey,
 Of hy, wel, wel, wel
 Hy hem wel kan gedragen,
 Dan kan hy myn behagen.

5.

Moeder myn Lief is een Zoldaet,
 Een der vlugge Geesten!
 Met de Kanne vroeg en laet
 Gaen op Bacchus Feesten;
 Hy is vlug en wel ter hand,
 Hy heeft ook een groot Verstand!

Hy is zoet, zoet, zoet,
 Hy is raer, raer, raer,
 Hy is raer alle dagen,
 Hy kan my wel behagen.

6.

zoo Margriet ik sta ver stelt,
 Je mogt wel anders willen,
 'k Zal u geez'len dat het knelt:
 Op jou Rug en Billen,
 En gy zult van nu voortaan,
 Zonder Man na je Nest toe gaen,
 Tegen uwen wil,
 Tegen uwen wil,
 Ja tegens uwe wille,
 En dan nog zwygen stille.

7.

Moeder ik zal na uw begeer,
 Myn zeer stil gedragen;
 Want myn Maegdom jonk en teer,
 Zal myn niet meer plagen;
 Want myn Vreijer die myn vryt,
 Die heeft myn op een zek're tyd,
 Met een snip, snip, snip,
 Met een snap, snap, snap,
 Met een snip snap snort ontnomen,
 Moeder wilt niet schroomen.

De Bedroge Plyter.***Stem: Meunet Locatelli.***

1.

Knorrig wyf,

Lelyk tydverdryf,

Dat door al uw morren en gekyf,

Alle dagen,

My komt plagen.

Aen ziel en lyf; *bis*

Kreeg ik myn begeeren,

Ik wil u bezweren,

Dat gy my niet,

Die ge in ly ziet,

Ooit weer geeft verdriet *bis*.

2.

'k Zouw ô pest:

Aenstonds by Request:

U doen voeren naer een vreemd gewest:

Vier buyten,

U doen sluiten,

't Was voor u 't best; *bis*.

Maer wat zal ik u zeggen;

'k Moet nu agter leggen:

Gy waert my voor,

Des ik ly, door

't Geen ik zie en hoor. *bis*.

3.

'k Ben, ô spyt;

Nu 't Proces heel kwyt

En dat om dat gy niet lelyk zyt;

De Advokaten
 Sal ik haten,
 Nu en altyd; *bis*.
 En noch moet ik zwygen,
 Of ik zouw licht krygen,
 Loon voor 't wreed lot,
 U gesmeet, tot
 Eigen schanden spot. *bis*.

4.

Maer ik zweer,
 'k Raed nooit Boer of Heer,
 Dat hy tegen 't wyf ooit Procedeer!
 Als haer trekken,
 Liefde wekken
 By . . 'k zeg geen meer; *bis*.
 Want men zal bevinden,
 Hoe z' in ly'is,
 Altyd vry is,
 Die gaet zelden mis. *bis*.

Oest-Indies Venus-Lied.

Op een Schoone Vois.

Te Vlissingen leyd een Jagt bereyd,
 Om na Oost-Indien toe te varen;
 Daerop zo rust een Cupido,
 En speeld op zyn vergulde snaren.
 O Cupido kleyne Venus-wigt;
 Hoe klinken u vergulde snaren,

Sy zyn gekruild in haren schoot,
Hoe genoeglyk is 't daer in te varen.

De eerste Maegd die daer na vraegt
My dunkt ik zag de duynen blinken:
Het was het Eyland van de vrouw,
Van vreugde deetse myn jong hert sinken.

Wat mag het voor een Eyland zyn;
Wat mag het voor een Eyland wezen;
Het was een Eyland van de vrouw
Dat door de Minnaers wierd geprezen

De Maen die scheen, de Son verdween;
Het zyn de sterren die ons ligten
De mast aen stukken, de spriet aen twee,
En nog en wilde wy niet zwigten.

Aen de Caep hoord en wild verstaen,
Daer de Meisjes dagelyks verkeerren:
Als in het huys de blaeuwe haen
Daer wyze dagelyks converseeren.

Als wy dan komen in 't Indies land,
Hoe lustig willen wy daer ageren:
Des morgens te vry buyten gaen,
Tegen de zwarte schermutseren.

Als wy dan komen in 't vaderland,
Hoe lustig willen wy dan zwieren,
Des morgens in den Brandewyn,
En daeg'lyks de goede Bieren.

Adieu gy Utregtse Meisjes al,
Gy wild dit Liedjen wel gedenken,
Maer wy scheyden nog niet van hier,
Een glaesjen willen wy eens drinken.

De Vrolyke Minnaar, veranderd in een Bacchus-Vriend.

Stem: Vrienden zou men niet Vrolyk wezen.

Ik hebber een Liefje uytverkoren
 Sy stond in myn hert geprend:
 Maer ag! eylaes nu moet ik hooren
 Zy verkeerd met een ander vent:
 Ik zal nog in myn droefheid smoren,
 Want myn Roselte my niet en kend.
 Sy is het puik van alle vrouwen,
 Lokkende oogjes bruin als git,
 Haer rooder mond om te aenschouwen,
 Haer tandjes als een Lely wit,
 Haer blozende wangen met kuiltjes uitgehouwe,
 Haer kevelde Kin die heeft een split.
 Haer neus die is zeer net besneden,
 Haer blanken hals gelyk een zwaen:
 Sneeuwithe hande volmaekt van leden,
 Schourder als Venus of Diaen:
 Myn ziels-voogdes gaet van my treden,
 Met regt mag ik treuren gaen.
 Maer wat kan my het treuren baten?
 Sy wil niet hooren myn geschrey,
 Ik zal de Liefde varen laten,
 En scheyen uit met de Vryery,
 Vrouwe Venus met haer onderzaten,
 Wil ik gaen zetten aen een zy.
 Wat help myn loopen ende draven,
 Dat ik zoo dikwils heb gedaen:
 De Minnaers zyn maer Venus slaven,

Steeds met zorg en pyn belaen,
Ik wil myn keel met vreugde laven
Van de Edele Bagehus traen.

Wat zou ik door de min versmagten,
En zyn tot een Venus slaef, ô neen?
Bagchus wil ik veel liever agten,
Die schenkt zyn Nectar yder een:
Drinken de wyn by dagen en nagten,
Leven in vreugde zonder gedruis.

Sa lustig laet ons vreugde hanteren:
Eer dat Bagchus nat verschaelt:
Een glas vyf zes kan ons niet deeren,
Laten wy drinken ongefaeld,
Eerst voor ons geld dan voor de kleeren
Als wy dood zyn is 't al betaeld.

Gy Minnaers als gy gaet uit vryen
U zinnen op geen schoonheid staet,
Een schoone Vrouwe heeft veel te lyden,
Daerom zoekt eer en middelmaet;
Als gy uit liefde met u beyen
Wild leven in den Egten staet.

Zaamenspraak, tussen twee Speelnootjes.

Stem: Ontsluit onsluit u Venstertje.

Myn lieve Kaetje Andries,
Hoe staetje dat Huwelyk an,
Je plag als ik te wese zo vies,
En nu zo hebje een Man,
Ik worder nu ook gevreyt, gevreyt,
Ik worder nu ook gevreyt,
Gy waert myn Spiel meysje,
Ey zegt myn een reysje,
Wat dat 'er in 't Huwelyk leyd!

Ia wel myn Annetje Jacobs Kind,
 Het Trouwe dat heeft wat in,
 Al schoon dat uwer de bester mind,
 Het slimste dat is het begin,
 Og dat ik dat u verhalen zou,
 Hoe dat het myn is gegaen,
 Speelnootje, het schootje,
 Al van Cupidoetje,
 Ie zouter verstormt voor staen.

So lang als ik de Bruyd nog waer,
 Zoo ging het al zoetjes an,
 Maer Annetje Jacobs og daer naer,
 So wiert hy op myn zo gram
 Hy raesde hy stoeyde hy knoffelde ziet,
 Hy drukte myn lipjes root,
 Speelnootje, Verschootje,
 En schaemdeje niet,
 O ja ik worde steeds root.

Maer doen wy zamen ware getrout,
 Doen quam het daer eerst op aen:
 Myn leden die wierde van vrese benout,
 Doen ik 'er na bedde zou gaen
 Hy brakker al in de kamer myn kint,
 Daer bleef ik allenig in nood,
 Speelnootje, verschootje,
 En schaemdeje niet,
 ô Ia ik worde steeds root.

Daer zout hy myn ontkleden gaen,
 Myn Tabbert die was al uyt,
 Hy reynde myn los ik kon pas staen,
 Ik schreyde schier overluyt
 Hy zeyde myn hertje myn liefje myn al:
 Hy maekt myn Borsjes blood,
 Speelnootje, verschootje,
 En schaemdeje niet,
 ô Ia ik worde steeds root

Het Ryglyf raekten al van het Lyf,
 Het Rokje al op de Vloer:
 Myn onder rok hiel ik zo vast en styf,
 Hy kusten zoo meenig en toer,
 Doen trok hy daer myn Kousjes uyt,
 Daer zag hy myn beentjes blood,
 Speelnootje, verschootje,
 En schaendeje niet.
 ô Ia ik worde steeds root.

Toen smeed hy myn op 't Ledikant,
 Myn hertje dat wier beklemt:
 Myn Rokje dat schoot al uyt de hand:
 Doen stond ik al in myn Hembt,
 Ik vattende de deeken en dekte my toe,
 Hy maekte my weder blood,
 Speelnootje, verschootje,
 En schaemdeje niet,
 ô Ia ik worde steeds root.

Doen kleeden hy hem ook haestig uyt,
 En quammer by myn te bed,
 Hy zei myn Engel myn Liefje myn Bruid,
 Wat benje ook bolletjes ved,
 Hy ginger zo onbehouwelyk aen:
 Ik storf de minne dood,
 Speelnootje, verschootje,
 En schaemdeje niet,
 ô Ia ik worde steeds root.

Hy rolde en snolde de heele nagt deur,
 Ik hadder geen ommezien rust,
 Dan lag hy eens agter, dan eens veur,
 En dan eens al weder gekust
 Hy rolde dan hier, Hy rolde dan daer,
 En dan weer in myn schoot,
 Speelnootje, verschootje,
 En schaemdeje niet
 ô Ia ik worde steeds rood.

Des 'Morgens doen den dag aen quam,
 Doen speelde hy gril op gril,
 Hy vrindelyk in zyn arm my nam,
 En zy ik doender my wil,
 Hy stak 'er al aen myn vingerlyn,
 Een Hoepje van Goude rood
 Speelnootje, verschootje,
 En schaemdeje niet,
 ô Ia ik worde steeds root:

Maer doen ik smorgens af quam gaen,
 Een yder die riep myn vriend,
 Iou dingetjes hebje zo wel gedaen,
 De Ringerjes zynder verdiend,
 Nou Bruidje wat dunkje is het niet zoet,
 Men blyfter van Trouwe niet dood,
 Speelnootje, verschootje,
 En schaemdeje niet,
 ô Ia ik worde steeds root.

Maer nu ben ik het al gewent,
 Te slapen by mynen Ian,
 Ik kander niet slapen zonder de vent,
 Zo ben ik gewent daer an,
 Dus zooje speelnootje my vraegt omtrend,
 Gy hebt my wel verstaen,
 Ik deed het; en leed het,
 Te zamen, het schamen,
 Dat zalder wel overgaen.

Ik dankje myn Kaetje Andries,
 Ik mag het hem dan toestaen,
 En hoopen dat al myn schamige vies,
 Ten eerste mee over zal gaen,
 Ik nood u dan vast te Bruyloft myn kind,
 Met Ian u lieve Man:
 Op Vrydag Speenootje,
 U welle verzint
 Zo gaen wy ten teikenen an.

Register.**A.**

Adieu Jonkman, zy welkom hier.	24
Als Jupyn kwam sluipen.	28
Ach Zilvia myn waarde Maagd.	68
Al de Zeeven Staat genooten.	78

D.

Dit Houd dat is myn graft wat leid 'er an gelegen.	31
Daar is een Vent gekomen.	64

E.

Een Verhaal van de Executie, gedaan aan de Oproermakers van het O.I.C. Schip Duynenburg; waar in vermeld word hunne Naame; Geboorteplaatzen, Ouderdom en de Straffe die dezelve hebben moeten ondergaan, met een Toegepast Lied.	33

G.

God groet u goede morgen Harderinne.	75

I.

Ik droomde laast by nagt.	14
Ik hebber een Liefje uytverkooren.	90

K.

Komt vrinden luistert na dees klugt.	51
Knorrig wyf.	87

L.

Lestmaal in 't krieken van den dag.	41
Letsmaal een Jager op de Jagt.	45
Luisterd eens toe ey myn Heere hoord.	48

M.

Moet ik nu nog langer leven.	16
Moeder geeft myn eenen Man.	84
Myn lieve Kaatje Andries.	91

O.

Op myn pen wild vreugd beschryve.	58
Op een tyd, was ik verblied, <i>Vermeerdert</i> <i>tot 8 Versjes.</i>	60
Onlangs op een avond laat.	73

S.

Schoon Cathryna Beeld der Beelden.	3

T.

Toen ik onlangs de schoonheid zag.	12
Te Vlissingen leyd een Jagt bereid.	88

V.

Vrinden ik moet wat raars verhalen.	5

W.

Wat ziet men hier aan alle kant.	7

Waar is 't Fortuin nu ras, <i>Vermeerdert tot</i>	8
<i>12 Versjes.</i>	
Wat is den Haag verheugd om de Prins.	19
Waar zal ik myn klacht volenden.	22
Wy all' die hier vergadert zyn.	27
Wat tyding komt ons van de Kaap.	37
Wanneer de zon zyn Paarde ment.	53
Wid ô windje, zagjes blaazen.	63
Wel dogter heb jy 'er de kriel in 't gat.	66

Z.

Ziet hoe helder waayt het wintje.	48

Eynde.